

**POLSKA MISJA KATOLICKA
MISSION CATHOLIQUE POLONAISE
BRUAY LA BUISSIÈRE**

**KRONIKA
PARAFIALNA
(2007-2015)**

Bruay La Buisserie 2015

Wizyta ks. Generała we Francji i przewodniczenie adwentowemu dniu skupienia

W niedzielę 16 grudnia 2007 r. do Francji przybył Przełożony Generalny Towarzystwa Chrystusowego ks. Tomasz Sielicki. Przyjął go w Sartrouville ks. prowincjał Jan Ciągło. We wtorek 18 grudnia w Bruay la Buissière ks. Generał prowadził dzień skupienia dla Chrystusowców z całej Francji – przewodniczył Eucharystii i wygłosił konferencję ascetyczną. Temu skupieniu przyświecało motto: „Panie, przyjdź, cały jestem oczekiwaniem. Panie, przyjdź, napełnij sobą mnie...” Ks. Generał w konferencji wskazał na różnorodność pracy Chrystusowców na całym świecie. Mocno podkreślił, że pracy jest dużo i wołanie Założyciela „na wychodźstwie polskie dusze giną” wciąż jest aktualne. Wielokrotnie wracając do patrymonium, jakie pozostawił nam kard. August Hlond podkreślił słowa wypowiedziane przez Założyciela na łożu śmierci: „Un unum sittis” (abyście byli jedno). „Tej jedności bardzo nam potrzeba, abyśmy mogli jak najlepiej realizować misję i charyzmat Towarzystwa” – mówił. Po Eucharystii uczestnicy zgromadzili się w sali parafialnej, gdzie połamali się opłatkiem i złożyli sobie świąteczne życzenia. Następnie wszyscy zasiedli do stołu – podano tradycyjne polskie wigilijne potrawy. Po południu ks. Generał i ks. Prowincjał udali się do Roubaix, by zapoznać się z sytuacją naszego domu w tym mieście. Przełożony Generalny kończy swoją krótką wizytę we Francji w czwartek 20 grudnia.

Złoty jubileusz kapłaństwa ks. Wacława Bytniewskiego SChr

„Pater sancte, qui me ad communionem cum aeterno Christi tui sacerdotio et ad Ecclesiae tuae ministerium nullis meis meritis elegisti, praesta, ut Evangelii strenuus ac mitis praedicator existam, et mysteriorum tuorum fidelis dispensator inveniar”. Powyższe słowa wyjęte są z kolekty Mszy Świętej w rocznicę własnych święceń kapłańskich. Towarzyszą one złotym jubilatom, którzy dokładnie 50 lat temu otrzymywali sakrament święceń. W dniu dzisiejszym, tj. 20 kwietnia 2008 roku, towarzyszyły one ks. Wacławowi Bytniewskiemu SChr, który sprawował dziękczynną Mszę Świętą.

W kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay zebrali się licznie parafianie, którzy łącząc się z Jubilatem w dziękczynieniu i modlitwie, chcieli wyrazić mu wdzięczność za długoletnią posługę kapłańską i życzliwość, by Pan umacniał swoją łaską w dalszej posłudze. A wyrazicielami owej wdzięczności i życzliwości byli przedstawiciele różnych grup działających w parafii, wśród których trzeba zauważyć dwa piękne przemówienia: p. Józefa Małeckiego, który słowa życzeń wplótł w charakterystykę kapłańskiego życia ks. Wacława oraz katechetki p. Teresy Marcinkowskiej, która przygotowała wzruszający poemat o kapłaństwie. Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Jan Kałuża SChr, miejscowy Proboszcz. Przedłużeniem radości świętowania kapłańskiego jubileuszu ks. Wacława stał się parafialny obiad.

Kolejną odsłonę uroczystości jubileuszowych przeżywano w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego w kościele w Haillicourt, gdzie od ponad 8 lat ks. Wacław w każdą niedzielę odprawia Mszę Świętą miejscowej wspólnoty polskiej. Tam świętowanie jego złotego jubileuszu kapłaństwa połączono z tradycyjną „majówką”. Po południu 1 maja parafianie z Haillicourt i okolicy zgromadzili się na uroczystej, dziękczynnej Mszy Świętej. Wierszowane i wzruszające wystąpienia przedstawicieli parafian ukazały, jak wiele dobrych i trwałych owoców wydała i wydaje długoletnia praca Czciwego Jubilata. Na kanwie Jezusowego nakazu misyjnego i na przykładzie kapłańskiej drogi ks. Wacława homilista próbował ukazać powołanie wszystkich chrześcijan do bycia uczniami Chrystusa, który słowem i przykładem życia czyni Jego uczniami tych, których spotyka dając tym samym świadectwo przynależności do swojego Mistrza. Po Mszy Świętej zostało odprawione nabożeństwo majowe, a następnie wszyscy uczestnicy liturgii przeszli do przygotowanej sali na mały poczęstunek.

Złoty Jubileusz s. Marii Lucjany, felicjanki z Bruay

„Ja Siostra Maria Lucjana, ślubuję Bogu Najwyższemu czystość, ubóstwo i posłuszeństwo na całe życie według Konstytucji Zgromadzenia Sióstr św. Feliksa z Kantalicjo i przyrzekam żyć według Reguły Trzeciego Zakonu Regularnego św. Franciszka.

Obieram sobie Pana Jezusa za mego Oblubieńca i Pana, Najświętszą Pannę za moją Matkę i Panią, św. Franciszka Serafickiego za wzór życia ewangelicznego, a to Zgromadzenie za moją rodzinę.

Tę moją profesję składam w ręce Przełożonej Generalnej i powierzam śluby Niepokalanemu Sercu Maryi.”

Rota, formuła ślubowania nawet tylko odnawiana przywołuje na pamięć te uroczyste chwile, kiedy wypowiadało się ją po raz pierwszy, te chwile, kiedy wypowiadając ją ofiarowało się siebie i całe swoje życie na wieki Bogu. A jubileusz życia zakonnego chyba jeszcze bardziej pozwala wrócić do tych pięknych i wzruszających chwil. Po wspólnotowych uroczystościach złotego jubileuszu w Domu Prowincjalnym w Przemyślu, jakie odbywały się 29 czerwca br. dla s. M. Lucjany CSSF przyszedł czas na podobne uroczystości we wspólnocie, w której spędziła większość swojego życia zakonnego. W sobotę 18 października 2008 roku w wypełnionej po brzegi kaplicy pw. Matki Bożej Królowej Świata w Houdain na dziękczynnej Eucharystii w intencji Jubilatki zgromadzili się parafianie i duszpasterze z Bruay la Buissière. Na Mszy Świętej pod przewodnictwem miejscowego proboszcza ks. Jana Kałuży SChr w asyście współpracowników: ks. Wacława Bytniewskiego SChr i ks. Tomasza Mikulaka SChr oraz przybyłego z Dunkierki ks. Władysława Dobrocia SChr (który razem z Siostrą Jubilatką przed laty pracował przez 7 lat w Houdain) obecni byli parafianie ze wszystkich miejscowości: z Houdain i z Bruay, z Divion i z Haillicourt. To zjednoczenie na wspólnej modlitwie radowało serce i oczy...

Na początku wszystkim obecnym została przedstawiona sylwetka i życie s. Lucjany, a potem przy śpiewie «Barki» rozpoczęła się Eucharystia, w czasie której dziękowaliśmy Dobremu Bogu za dar Siostry Jubilatki, za jej zakonne życie, za dobro, które wyświadczała swoją posługą, dziękowaliśmy razem z Jubilatką za wszystkie otrzymane łaski, prosiliśmy o dalsze oraz o to, by Pan wciąż umacniał swoim błogosławieństwem, obdarzał siłą i dobrym zdrowiem. Słowa refrenu pieśni na wejście: „O Panie, to Ty na mnie spojrzalesz, Twoje usta dziś wyrzekły me imię...” – w tak podniosłej chwili, jaką jest złoty jubileusz, powodują powrót do początków, do tego właśnie momentu, kiedy Bóg powołał, kiedy odpowiedziało się Bogu: „Oto ja, poślij mnie!” (Iz 6,8). I zapewne myśli i serce s. Lucjany powędrowały do tych czasów, kiedy rozpoczynała drogę życia zakonnego, drogę całkowitego oddania się Bogu; kiedy to przez lata formacji w postulacie, nowicjacie i junioracie potwierdzała swoje TAK, kiedy to poznawała czym jest życie konsekrowane, czym całkowite oddanie się Bogu i czym służba dla Niego. O tym właśnie w okolicznościowym kazaniu mówił do nas ks. Wacław Bytniewski SChr. Chciał nam wszystkim, zgromadzonym na tej uroczystości, uzmysłowić, czym są ewangeliczne rady, które osoby zakonne składają jako śluby, jako znak poświęcenia się na wyłączną służbę dla Boga.

Przedstawiciele dzieci i młodzieży, przedstawiciele parafian pod koniec Mszy Świętej wypowiedzieli słowa podziękowania wobec Siostry Jubilatki, życząc jej wielu Bożych łask w posłudze. Po zakończonej Eucharystii parafianie ustawili się w kolejce, aby indywidualnie powinszować i złożyć najserdeczniejsze życzenia. Każdy z uczestników jubileuszowej uroczystości otrzymał pamiątkowy obrazek. Gdy świętujemy jej złoty jubileusz chcemy wypowiedzieć słowa gratulacji i życzeń:

Droga Sostro Lucjano, Droga Sostro Jubilatko,

Przez ślubowanie rad ewangelicznych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa oddajesz się całkowicie Bogu; ofiarujesz Mu na wieki całe swoje życie, zdolności, to, co posiadasz i kim jesteś, aby On mógł objawiać swoją wielką Miłość całemu światu i zbawczy plan wobec niego przez Twoją służbę w duchu i charyzmacie Twojego Zgromadzenia. Niech złoty jubileusz życia

zakonnego jeszcze bardziej umocnią Ciebie w postanowieniu pójścia za Chrystusem, Jedynym Panem i Oblubieńcem.

Na pewno Pan Bóg dawał, daje i da Tobie odczuć radość na drodze, którą podjęłaś, a On – niech Ciebie wciąż umacnia swoim błogosławieństwem i łaską w wiernym wypełnianiu podjętych zobowiązań.

„Pragnij i staraj się o to, aby wszyscy ludzie poznali i ukochali Pana naszego Jezusa Chrystusa” – słowa Matki Założycielki, Angeli Truszkowskiej, które s. Lucjana umieściła na pamiątkowym, jubileuszowym obrazku, były i są mottem życiowym Jubilatki. Albowiem jej często cicha i niewidoczna posługa pozwala wielu zbliżyć się do Boga, pozwala wielu odnaleźć po latach do Niego drogę. I chyba trafnymi też będą słowa z papieskiej adhortacji apostołskiej o życiu zakonnym: „Istnieje pewien rodzaj młodości ducha, która nie przemija z czasem: wiąże się ona z tym, że na kolejnych etapach życia człowiek znajduje dla siebie nowe zadania, właściwy sposób życia, służenia i miłowania” (VC 70). Bo s. Lucjana to osoba pogodna, uśmiechnięta i bardzo życzliwa. Zapewne to bardziej przemawia i zapewne to bardziej przyciąga do Chrystusa niż jakiegokolwiek piękne i wielkie słowa... Albowiem nasza Jubilatka codziennym życiem i posługą świadczy, że w Bogu odnalazła swoje pragnienie miłości, świadczy o skarbie i wierze w obietnice Ewangelii, świadczy, iż życie wieczne jest rzeczywistością, która rozpoczyna się już na tej ziemi.

«GWIAZDKI» AD 2009

Początek każdego roku w Polskiej Misji Katolickiej w Bruay-la-Buissière upływa pod znakiem „GWIAZDEK”. By tradycji stało się zadość i w tym roku takie spotkania miały miejsce... W Niedzielę Chrztu Pańskiego w kaplicach Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay i w kaplicy na Divion Cité 30 dzieci katechizmowe przedstawiły jasełkowy program artystyczny. Przedstawienie miało nie tylko walory artystyczne, ale nade wszystko było uwielbieniem Boga, który z miłości do nas stał się jednym z nas. W wierszykach dzieci można było odnaleźć tę nutę dziękczynienia, że „Życie objawiło się...” i była to zarazem ich prosta, dziecięca modlitwa, która, ufamy, stała się dla licznie zgromadzonych w kaplicach impulsem, by włączyć się w to uwielbienie i dziękczynienie za dar Wcielenia, które jest początkiem naszego Odkupienia.

Tydzień później natomiast miejscowa wspólnota spotkała się na sali merostwa w Houdain, aby wziąć udział w podobnym jasełkowym programie artystyczno-modlitewnym wykonanym przez dzieci, pokazie polskich tańców ludowych, jak i tańca nowoczesnego. Niewątpliwie hitem stał się występ członków dawnego Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej działającego w wielu miejscowościach północnej Francji, którzy mimo przyływu lat imponowali wspaniałą pamięcią jak i energią przy wykonywaniu polskich śpiewów i tańców ludowych. Ów występ był prezentem wciąż młodej duchem Polonii z Houdain i okolicy dla ich katechetki i wychowawczynie, s. M. Lucjany CSSF, która w minionym roku obchodziła złoty jubileusz życia zakonnego.

Należy zauważyć ogromny trud, jaki włożyły dzieci, ich katecheci i rodzice oraz duszpasterze z Bruay i pracujące tu Siostry Felicjanki w przygotowanie tych tradycyjnych „GWIAZDEK”, jak i wspaniałą atmosferę i ducha modlitwy, radości i poczucia wspólnoty, jaki panował w styczniowe niedziele w naszej parafii.

Spotkanie dzieci katechizmowych i ich katechetów w Bruay-la-Buissière (18 marca 2009 r.)

„Que chante pour toi, la bouche les enfants, Qu'exulte en toi le peuple des vivants.”

Słowa tej piosenki religijnej towarzyszyły wspólnemu spotkaniu dzieci katechizmowych i ich katechetów z północnej Francji jakie odbyło się w środę 18 marca 2009 r. w Bruay-la-Buissière. Spotkanie to, które w tym miejscu odbyło się trzeci rok z rzędu, zorganizowane zostało przez Związek Krucjaty Eucharystycznej i Polskie Zjednoczenie Katolickie. Radosne twarze dzieci, ich pełen zaangażowania śpiew w czasie liturgii Mszy Świętej potwierdzały, że Duch Święty nieustannie działa w Kościele i w różnorodny sposób objawia swoją moc.

I wszyscy zebrani wołali o światło tego Ducha, a dzieci owe wołanie wzmacniały gestami – swoistym liturgicznym tańcem:

„Esprit de lumière qui plane sur les eaux, Souffle sur la terre, allume un feu nouveau!”

W każdym czasie i miejscu trzeba wołać o przyjście Ducha Świętego, aby On nas przemieniał i formował. Zatem to wspólne spotkanie było owym przywoływaniem mocy i światła Ducha Świętego.

Nasze wspólne spotkanie rozpoczęło się w parafialnej salce o godz. 15:00, gdzie katechetki z grupą dzieci próbowały przybliżyć wszystkim zgromadzonym duszpasterskie hasło tego roku „Otoczmy troską życie” w poszczególnych jego etapach: dzieciństwo i młodość (przygotowane przez wspólnoty z Bruay i Houdain), następnie wiek dojrzały (przygotowane przez wspólnotę z Marles les Mines) i trzeci wiek – starość (przygotowane przez wspólnotę z Dourges). Poszczególne wystąpienia przeplatane były wspólnym śpiewem animowanym przez dzieci z Oignies i Ostricourt i ich duszpasterzem ks. Adamem Gałązką SAC. Podczas gdy dzieci przeżywały swoistą wspólną lekcję katechizmu, ich rodzice i inni, którzy przybyli do Bruay tego popołudnia zgromadzili się w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa na wspólnej modlitwie adoracyjnej, którą poprowadził sekretarz generalny PZK ks. Daniel Żyliński.

O godz. 16:00 rozpoczęliśmy sprawowanie Najświętszej Ofiary, której przewodniczył duchowy opiekun Związku Krucjaty Eucharystycznej ks. Leszek Wojciechowski a koncelebrowało 11 kapłanów, duszpasterzy polonijnych z Nord i Pas-de-Calais. Okolicznościową homilię wygłosił ks. Tomasz Mikulak SChr, który nawiązując do tematu roku – „Otoczmy troską życie” – próbował dotknąć problemu troski o życie łaski, które otrzymaliśmy w sakramencie chrztu świętego. Ewangelia dnia, w której Pan Jezus przypominał, że kto wypełnia przykazania i uczy je wypełniać będzie wielki w królestwie niebieskim (por. Mt 5,19b) jest doskonałą pomocą jak należy dbać, troszczyć się o życie duchowe. Toteż swoje rozważania homilista zakończył wspólnym przypomnieniem Dekalogu, dziesięciu słów Boga do człowieka a pomogła zgromadzonym piękna dekoracja dwóch kamiennych tablic przygotowana przez pracujące w Bruay Siostry Felicjanki.

W liturgię Mszy Świętej aktywnie włączyły się dzieci przez wspólny śpiew prowadzony przez parafię z Oignies i ich duszpasterza, przez odczytanie pierwszego czytania mszalnego, wezwań modlitwy powszechnej (dzieci ze wspólnot, które w czasie wspólnej lekcji katechizmu przedstawiały kolejne etapy życia), przez przyniesienie darów ofiarnych (dzieci z Harnes). Za to nasze, wspólne spotkanie trzeba Bogu dziękować, za piękną pogodę, która temu spotkaniu towarzyszyła i za wszelkie dary, jakie z jego hojności przez ręce i działanie dobrych ludzi otrzymaliśmy. Wraz z dziękczynieniem Bogu oddaliśmy chwałę, cześć i uwielbienie a doskonale wyraża to jedna z pieśni śpiewana w czasie liturgii (którą, trzeba dodać, dzieci śpiewały naprawdę z wielkim zaangażowaniem):

„Bénissez Dieu, vous serviteurs de Dieu, vous tous qui demeurez dans la maison de Dieu.

Levez les mains vers le Dieu trois fois saint, proclamez qu’il est grand que son nom est puissant”

Pod koniec Mszy odbyło się losowanie loterii, której nagrodą była pielgrzymka do Lourdes w dniach 11-18 maja 2009 r. Wygrała osoba, która zakupiła los o numerze **223**. Następnie pani prezes Związku Krucjaty Jeanne Siemiątkowska podziękowała wszystkim za przybycie i aktywny udział we wspólnej modlitwie, a po skończonej Eucharystii miejscowy proboszcz ks. Jan Kałuża SChr ze swoimi parafianami zaprosił wszystkich uczestników spotkania na mały poczęstunek. Natomiast dzieci, których zgromadziło się niemalże dwieście, otrzymały paczki z napojami i słodyczami.

* * *

C’est déjà la troisième fois que tous les enfants du catéchisme se sont rencontrés à Bruay-la-Buissière. Cette année cette rencontre a eu lieu le mercredi 18 mars 2009 et 193 enfants y ont pris part. D’abord les enfants se sont rassemblés dans la salle paroissiale où ils ont pris part à une leçon du catéchisme. Pendant cette leçon les catéchistes expliquaient qu’est-ce que

cela veut dire „prenons soin de la vie” durant les quatre étapes de la vie: l'enfance, l'adolescence, l'âge adulte et la vieillesse. Au même moment, dans la chapelle du Sacré Cœur les parents et les paroissiens priaient en présence du Saint Sacrement.

À 16h toute le monde a assisté à la Messe qui a été célébrée par 12 prêtres polonais. Pendant l'homélie nous avons essayé de répondre à une question: comment devons-nous prendre soin de la vie spirituelle. Et dans l'Évangile de ce jour nous pouvons trouver une réponse. Car Jésus nous dit: „Ne pensez pas que je suis venu abolir la Loi ou les Prophètes: je ne suis pas venu abolir, mais accomplir [...] Celui qui observera les commandements et les enseignera sera déclaré grand dans le Royaume des cieux” (Mt 5,17.19b). C'est pourquoi nous devons nous rapeller les dix commandements et les observer parce que se sont les mots qui nous aident à vivre, à mener une vie bonne et honnête. Et ils nous aident à prendre soin de la vie spirituelle...

Après la Messe nous nous sommes rencontrés dans la salle paroissiale où les paroissiens de Bruay ont préparé un petit régal.

Jeanne Siemiątkowska, Houdain

Nasze uroczystości trzeciomajowe...

3 maja to ważny dzień dla każdego Polaka w kraju i na emigracji. Wspominamy tego dnia rocznicę uchwalenia Konstytucji, pierwszej w Europie i drugiej na świecie. Choć Ustawa Rządowa z 3 maja 1791 roku praktycznie nie weszła w życie, stanowi jednak ważny element kształtowania się świadomości narodowej Polaków, że trzeba i należy walczyć o wolną i niepodległą Ojczyznę, walczyć o prawa dla wszystkich jej obywateli. Toteż w tym dniu Polacy gromadząc się składają hołd twórcom tej Konstytucji, jak i wszystkim, którzy w różnym czasie i miejscu walczyli o wolność dla Polski i wszystkich Polaków. Kościół w Polsce, podkreślając ważność tej daty, czci w tym dniu Najświętszą Maryję Pannę, Królowę naszej Ojczyzny, Królowę Polski i Polonii Zagranicznej. Albowiem Maryja wielokrotnie i od wieków otacza macierzyńską opieką nasz naród, czego wiele dowodów znajdziemy w burzliwej historii Rzeczypospolitej. I dzisiaj także, kiedy Polska jest członkiem Unii Europejskiej, Maryja rozciąga płaszczy swej opieki nad swoimi dziećmi, nad tymi, którzy do niej się uciekają, prosząc o pomoc i orędownictwo.

Również parafianie z Bruay-la-Buissière, Houdain, Divion i Haillicourt gromadząc się w piątek 8 maja na Eucharystii w kaplicy w Houdain, wzywając wstawiennictwa Maryi Królowej jak i patrona dnia i Polski, św. Stanisława, biskupa, o pokój, zgodę, wzajemne poszanowanie wśród wszystkich Rodaków modlili się Tu Najświętszej Ofierze przewodniczył miejscowy proboszcz, ks. Jan Kałuża SChr, a okolicznościową homilię wygłosił wikary z tej polonijnej parafii, ks. Tomasz Mikulak SChr. Odczytana Ewangelia (Testament z krzyża), w której usłyszeliśmy, że umierający Jezus powierza swoją Matkę, Maryję umiłowanemu uczniowi lub mówiąc inaczej powierza Maryi swojego ucznia czyli każdego z nas skłania do refleksji, czy rzeczywiście staramy się być dziećmi Maryi. I do tego zachęcał nas homilista. A dziękując Jej oraz Jej Synowi za ten dar i za doświadczoną wielokrotnie w historii matczyną opiekę Maryi, mówił ks. Tomasz, że powinniśmy dzisiaj jeszcze raz wziąć Maryję „do siebie” i od Niej uczyć się zawierzenia Bogu i wypełniania Jego woli w życiu. Warto odnotować obecność w koncelebrze miejscowego duchowieństwa w osobie ks. André Claye z Rebreuve-Ranchicourt.

25-lecie kaplicy Tour de Lambres (Bruay-Miasto) 1984-2009

Z parafialnych kronik i różnych opracowań o wspólnotce parafialnej w Bruay-La-Buissière dowiadujemy się, że początków polskiego duszpasterstwa w tych okolicach należy szukać w latach dwudziestych XX wieku, kiedy to Francja potrzebowała rąk do pracy w kopalniach; i wielu Polaków się zgłaszało i podejmowało pracę, by zapewnić sobie utrzymanie, by zarobić trochę więcej pieniędzy a po kilku latach wrócić do Ojczyzny. Gdy Polacy tu przybywali mówili i myśleli sobie: „przez Francję do Ojczyzny”, lecz historia wielu z nich potoczyła się

zgoła inaczej – pozostali, a ich dzieci i wnuki, które już we Francji się urodziły z nowym krajem związały swoją przyszłość.

W nowych miejscach polscy emigranci zaczęli się organizować; chcieli żyć we wspólnocie, toteż w wielu miejscowościach północnej Francji powstawały polskie kolonie, a nieco później różne polonijne organizacje i stowarzyszenia (często o charakterze religijnym i katolickim). I tak w Bruay-en-Artois powstała pierwsza większa wspólnota polska, której pierwszym duszpasterzem został ks. prałat Helenowski. Gromadziła się ona w kościele św. Barbary w Bruay (który szkoda, że nie jest już miejscem kultu religijnego). Do tej świątyni nie patrząc na warunki pogodowe czy przytyki sąsiadów przybywali Polacy z całej okolicy: z Bruay i Divion, Houdain i Haillicourt. Od maja 1921 roku datuje się powstanie odrębnej „parafii” polskiej w Bruay z własnymi księgami metrykalnymi. Po dziesięciu latach ta wspólnota naszych Rodaków doczekała się własnej kaplicy ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa przy place Guynemer w Bruay. W kolejnych latach polskie kolonie w okolicy (Divion i Houdain) budują własne miejsca kultu (gdzie do dziś sprawowane są niedzielne Msze Święte). Natomiast na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ta polonijna parafia kupuje Dom Polski w Bruay-Miasto (tzw. Tour de Lambres). Początkowo miało to być miejsce spotkań różnych organizacji polonijnych oraz nauczania katechizmu. Na początku 1984 roku wybuchł tu pożar, który poczynił dosyć poważne spustoszenia. Jednak parafianie wraz ze swoim duszpasterzem, ks. Romanem Podhorodeckim SChr podjęli się wyremontowania obiektu. Podczas prac remontowych dobudowano jeszcze jedno skrzydło i urządzono w nim kaplicę pod wezwaniem Opatrzności Bożej (La Divine Providence). 2 grudnia 1984 roku w tej kaplicy odprawiono pierwszą Mszę Świętą.

Po 25 latach chcemy Bogu podziękować za Jego łaski, za dar tego miejsca, gdzie możemy się z Nim spotykać i rozmawiać, chcemy dziękować, jak mówi tytuł kaplicy, za Jego Opatrzność, która nieustannie czuwa nad nami. Naszą wdzięczność i nasze uwielbienie wyraziliśmy uczestnicząc w Eucharystii w Noc Bożego Narodzenia, jednocześnie prosząc, by Dobry Bóg, który przyszedł na świat, by go zbawić, wciąż wspierał nas swoim błogosławieństwem. W Ofiarę tej Mszy Świętej włączyliśmy naszego długoletniego duszpasterza, ks. Romana Podhorodeckiego SChr, który zmaga się z ciężką chorobą i przebywa w domu zakonnym Towarzystwa Chrystusowego w Ziębicach. (Późnym wieczorem w niedzielę 10 stycznia 2010 roku ks. Roman odszedł do wieczną nagrodę do Pana. Uroczystości pogrzebowe odbyły się w czwartek 14 stycznia w Ziębicach). Tej wspólnej modlitwie przewodził proboszcz parafialnej wspólnoty Bruay-La-Buissière, ks. Jan Kałuża SChr, a homilię wygłosił ks. Tomasz Mikulak SChr, który obecnie na co dzień posługuje naszej maleńkiej owczarni Tour de Lambres. Homilista próbował wskazać na istotę Świąt Bożego Narodzenia, pytał zgromadzonych, czy pamiętają co świętują, czego pamiątkę i czym jest misterium Wcielenia. W końcu ks. Tomasz życzył wszystkim uczestniczącym, by Bóg rodził się w ich sercach, by je przemieniał, napełniał swoją miłością i łaską. Przy okazji naszego wspólnego święta nie możemy nie wspomnieć o organistce, s. M. Czesławie Filip CSSF, dzięki której nasz śpiew i nasza modlitwa jest taka żywa a kaplica – „srebrna jubilatka” – tak pięknie wygląda i jest świątecznie przystrojona.

Ten skromny jubileusz kaplicy to swoiste preludium do kolejnych rocznicowych i jubileuszowych uroczystości w naszej wspólnocie parafialnej. Albowiem w kolejnych latach czekają nas mniejsze i większe jubileusze: już w tym 2010 roku: 80-lecie kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay przy place Guynemer, w 2011 roku – 90-lecie naszej polonijnej parafii oraz złoty jubileusz kaplicy NMP Królowej Świata w Houdain. I te nasze jubileuszowe wydarzenia w parafii wpisują się w jubileusz 175-lecia istnienia Polskiej Misji Katolickiej we Francji. Niech te wszystkie rocznice uzdalniają nas do jeszcze większej wdzięczności wobec Boga, do składania Mu hołdu i uwielbienia, do codziennego

wysławiania hymnu „Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur”, bo dzięki Bogu możemy się spotykać, modlić i śpiewać; to dzięki Jego Opatrzności jesteśmy otoczeni duszpasterską troską przez polskiego kapłana wspomaganego przez siostry zakonne.

Nasuwa się jednak i taka refleksja, że tutejsza Polonia się starzeje widać po wzrastającej liczbie pogrzebów (ponad 100 rocznie) oraz niestety po zanikającej polskiej mowie, na co ma wpływ wiele czynników i co jest całkiem naturalne w takim środowisku: większość z uczestniczących dzisiaj w uroczystościach religijnych jest urodzona już tu we Francji, pojawiły się małżeństwa i rodziny polsko-francuskie, w końcu język francuski jest językiem urzędowym i używanym na co dzień. Dlatego i w naszym duszpasterstwie pojawił się język miejscowy, którego obecnie używa się przy udzielaniu sakramentu chrztu, błogosławieniu związków małżeńskich czy prowadzeniu zajęć katechizacyjnych (które wciąż odbywają się w naszej kaplicy Tour de Lambres); pojawia się on również w liturgii Mszy Świętej. Obecność jednak polskiego kapłana czy siostry zakonnej jest wciąż potrzebna..., toteż chcemy wspierać naszych duszpasterzy i Siostry naszą modlitwą. I do modlitwy za kapłanów, osoby konsekrowane, jak i o nowe powołania do służby Bożej zachęcamy wszystkich...

Różne ‘wymiar’ świętowania tajemnicy Wcielenia Syna Bożego w Bruay-La-Buissière czyli o «Gwiazdkach» AD 2010

Trzeba sobie uzmysłwić, iż święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy wzajemnie się uzupełniają, bo przecież przyście na świat Syna Bożego rozpoczęło dzieło odkupienia człowieka, dzieło odkupienia każdego z nas. I chcemy Bogu dziękować, i chcemy Go uwielbiać za Jego wielką miłość do każdego z nas. Ta wdzięczność i uwielbienie wpisane są w słowa każdej kolędy, którą śpiewamy w tym pięknym okresie jakim są Święta Bożego Narodzenia. Niosą one ze sobą bardzo głęboką treść. Także te poniższe, które tak przepięknie śpiewała Eleni:

„Malańka Miłość w żłobie śpi, malańka Miłość przy Matce Świętej
dzisiaj cała ziemia i niebo łni dla tej miłości malańkiej. [...]
Malańka Miłość zbawi świat, malańka Miłość chrońmy z lękiem
Dzisiaj ziemia drży i niebo drży od tej miłości malańkiej!”

One to pokazują, że Bóg jest Miłością... i to, że miłość sprawiła, że Bóg stał się jednym z nas, by nas przemienić w siebie; miłość sprawiła, że Bóg przyjął ludzkie ciało, stał się człowiekiem; miłość sprawiła, że Bóg wziął nasz grzech, by go ukrzyżować, a przez swoją śmierć i zmartwychwstanie nas odkupić i przywrócić nam godność dziecka Bożego. Chcemy jednak z czytelnikami kalendarium podzielić się, jak te piękne i rodzinne Święta Bożego Narodzenia obchodziliśmy w polonijnej wspólnotie parafialnej w Bruay-La-Buissière. Wiemy, że tę „parafię” tworzy kilka mniejszych lub większych wspólnot z okolicznych miejscowości: z samego Bruay i z Houdain, z Haillicourt i Divion. I można śmiało powiedzieć, że świętowanie tajemnicy Wcielenia, przychodzenia Boga na świat i jego rodzenia się w świecie, w rodzinach i naszych sercach, odbywa się niejako „w odcinkach”: najpierw prace przy dekorowaniu kaplic pod kierunkiem pracujących w parafii Sióstr Felicjanek, następnie przygotowanie jasełek z dziećmi katechizacyjnymi, a w końcu występy tych dzieci i przybliżanie misterium Wcielenia zgromadzonym w kaplicach w Bruay i w Divionie bądź na sali merostwa w Houdain. Właśnie to przybliżenie, przedstawienie faktu, że Bóg tak umiłował świat, że dał swojego Syna Jednorodzonego, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne (por. J 3,16) przyświecało przygotowującym jasełka katechetkom. A proste słowa w ustach dziecka, czasem podkreślone spontanicznym gestem mocno brzmią w naszych uszach i może nastrajają do zastanowienia się i refleksji... I jak to powiedział w formie życzenia jeden z duszpasterzy parafialnych w słowie wprowadzającym do występu dzieci, ufamy, że te artystyczne przedstawienia wydarzeń nocy betlejemskiej, pomogą wielu z nas odnaleźć drogę do Pana Boga, pomogą otworzyć się na Jego działanie w naszym życiu, pomogą, by On rodził się w naszych sercach, przemieniał nas i nam błogosławił...

«Kapłan, świadkiem miłości Chrystusa» - Dzień Modlitewny Związku Krucjaty Eucharystycznej

Każdego roku w okresie Wielkiego Postu Polskie Zjednoczenie Katolickie organizuje modlitewne spotkanie dla Polonii z Nord i Pas de Calais. To wielkopostne spotkanie, współorganizowane przez Związek Krucjaty Eucharystycznej, gromadzi na wspólnej modlitwie dzieci katechizmowe z północy Francji, ich katechetów i rodziców. Obchodzony w całym Kościele Rok Kapłański „podpowiedział” główny motyw spotkania – potrzeby ciągłej modlitwy o powołania kapłańskie i zakonne. A wszystko odbyło się w środę 10 marca w polskiej kaplicy Serca Jezusowego w Bruay Labuissière. Od godz. 15:00 dorośli uczestniczyli w kaplicy w nabożeństwie, sprawowanym przez ks. Daniela Zylinskiego, Sekretarza Generalnego Polskiego Zjednoczenia Katolickiego, a tymczasem około 180 dzieci spotkało się w salce parafialnej. Przyjechały tu z Dechy i Waziers, Noeux les Mines i Barlin, Harnes, Oignies-Ostricourt, Bruay Labuissière-Houdain-Divion, Liévin, Marles i Calonne Ricouart.

W salce parafialnej pani Thérèse Marcinkowski, katechetka z Bruay, w piękny i bardzo przystępny sposób połączyła przeżywany Rok Kapłański z duszpasterskim hasłem Kościoła w Polsce „Bądźmy świadkami miłości”, mówiąc o kapłanie jako świadku Miłości, którą jest Bóg i przypominając słowa św. Proboszcza z Ars, że „Kapłaństwo to miłość Serca Jezusowego”. Uczyniła to za pomocą trzech słów-kluczy: **MIŁOŚĆ – ŚWIADEK – KAPŁAN (L’AMOUR – LE TÉMOIN – LE PRÊTRE)**. Potem dzieci ćwiczyły pieśni, które były śpiewane w czasie Eucharystii, aby w niej uczestniczyć w sposób bardzo zaangażowany.

O godz. 16:00 rozpoczęła się koncelebrowana Msza Święta, której przewodniczył ks. Daniel Zylinski, Sekretarz Generalny PZK. W koncelebrze znaleźli się duszpasterze parafii, z których przyjechały dzieci: ks. Jan Kałuża SChr, miejscowy proboszcz, ks. Ryszard Kaczor SChr, ks. Piotr Michniak, o. Jerzy Wizner OMI i ks. Tomasz Mikulak SChr, duchowy opiekun Związku, który też wygłosił okolicznościowe kazanie, w którym podzielił się świadectwem swojego powołania i zachęcał do modlitwy w intencji powołań, jak i znalezienia drogi życiowej. **Panie, spraw, abym był tam, gdzie Ty chcesz! (Seigneur, fais que je sois là où Tu veux!)** – kaznodzieja zachęcał, by te słowa stały się codzienną modlitwą wyboru właściwej drogi życiowej.

Szczególnym momentem w czasie liturgii była rozbudowana modlitwa powszechna, w której przedstawiciele poszczególnych wspólnot prosili: o uświęcenie kapłanów i w intencji tych, którzy chorują (Bruay-Houdain-Divion); o nowe powołania kapłańskie i zakonne (Harnes); w intencji kapłanów, którzy odeszli do Pana Boga (Dechy-Waziers); w intencji swoich duszpasterzy i wszystkich osób zaangażowanych w parafiach (Barlin-Noeux les Mines) oraz procesja z darami z komentarzem. W procesji z darami, dzieci z parafii Harnes przyniosły przygotowaną planszę z wizerunkiem św. Jean-Marie Vianney, patrona proboszczów całego świata.

Wspólny śpiew i modlitwa na pewno były dla nas wszystkich, a zwłaszcza dla dzieci głębokim przeżyciem... I można powiedzieć, że dzieci zasłużyły na podwieczorek, a dorośli – na poczęstunek ofiarowany przez parafię Bruay. Po Mszy św. odbyło się też ciągnięcie losów loterii, przeprowadzanej przez Związek Krucjaty (szczęśliwym wygranym „biletu” do Lourdes jest posiadacz losu numer 146).

Serdecznie dziękujemy kapłanom, siostrom zakonnym, panu Rajmundowi Wozniakowi (organicie) i Elise (która śpiewała i grała na gitarze podczas Mszy), dziękujemy wszystkim osobom, które przyczyniły się do zorganizowania tego spotkania, dziękujemy również wspólnocie parafialnej z Bruay z jej proboszczem na czele, że nas przyjęła i tak pięknie ugościła... Wszystkim za wszystko serdeczne „Bóg zapłać!”

Na zakończenie trzeba dodać, że Związek Krucjaty od początku roku ma nowy zarząd: p. Henriette Wrobel, prezeska (która w czasie dzisiejszej liturgii czytała pierwsze czytanie),

p. Christiane Smiatek, skarbniczka i Thérèse Malecki, sekretarka. Z nominacji ks. Rektora PMK dyrektorem – duchowym opiekunem Związku jest ks. Tomasz Mikulak SChr, wikariusz z Bruay.

Króluj nam Chryste! Sekretarka Związku Krucjaty, Thérèse Malecki

Po lotniczej katastrofie pod Smoleńskiem... modlitwa w intencji ofiar i Ojczyzny...

Cała Polska..., wszyscy Polacy zarówno w kraju, jak i na emigracji, jesteśmy wstrząśnięci tym, co się stało... katastrofa samolotu pod Smoleńskiem, w której zginął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej p. Lech Kaczyński wraz z Małżonką, ostatni Prezydent RP na Uchodźstwie p. Ryszard Kaczorowski, szefowie najwyższych urzędów państwowych, ministrowie, parlamentarzyści, duchowni, wojskowi, Córki i Synowie naszego Narodu, udający się na uroczystości 70-lecia ludobójstwa w katyńskim lesie...

Łączymy się w modlitwie za ofiary tej tragedii i w intencji ich rodzin, jak i całej naszej Ojczyzny i Narodu. W naszych duszpasterskich placówkach we Francji i Hiszpanii odprawiane są Msze Święte w tych intencjach, a nasi parafianie spontanicznie zjednoczyli się w ogólnonarodowej modlitwie za ofiary katastrofy i w intencji Ojczyzny...

Już w dniu tragedii, 10 kwietnia 2010 roku, w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay-Labuissière modliliśmy się w intencji ofiar na wieczornej Mszy. W Niedzielę Miłosierdzia Bożego w tej intencji sprawowano Eucharystię w kaplicy w Houdain. Po południu w czasie uroczystości dedykacji kościoła w Gosnay, słowa współczucia i zapewnienie o modlitwie wyrazili francuscy księża z miejscowego sektora na czele z bpem Jean-Paul Jaegerem, biskupem diecezji Arras. Następnie we wtorek 13 kwietnia o godz. 18.00 w kościele Millennium w Lens na wspólnej modlitwie spotkała się cała Polonia z Nord i Pas-de-Calais wraz ze swoimi duszpasterzami. W czwartek 15 kwietnia w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay odprawiona została kolejna Msza Święta w intencji ofiar i Ojczyzny (wzmiankę o niej zamieścił miejscowy dziennik „La Voix du Nord”). Również ta intencja przyświecała wspólnej modlitwie w Houdain 3 maja, w uroczystość NMP Królowej Polski i Narodowego Święta Konstytucji 3 Maja (szerszą relację zamieszcza kwartalnik „Echo de la Polonia”).

Listopadowa modlitwa w intencji bliskich zmarłych...

W miesiącu listopadzie, kiedy kończymy rok liturgiczny, liturgia kieruje serca i myśli ludzkie ku sprawom ostatecznym, skupia się na celu życia i Bożym zamiśle wobec stworzenia. Dlatego w naszym kalendarium chcemy przywołać współbraci, którzy pracowali w naszej prowincji a już odeszli do Pana. W przededniu jubileuszowego roku 75-lecia przybycia pierwszych Chrystusowców na ziemię francuską wymieniamy ich imiona, nieśmiało prosząc o modlitwę w ich intencji, jak i w intencji wszystkich zmarłych.

kl. Marian Kotlarczyk, ks. Czesław Pawlak, ks. Bernard Biskupski, ks. Jan Kubica, ks. Antoni Adamski, br. Klemens Orłowski, ks. Wiktor Mrozowski, ks. Stanisław Malec, ks. Hubert Mrzyglód, br. Andrzej Firc, ks. Czesław Kiek, br. Julian Boładź, br. Wincenty Walczak, ks. Stanisław Ułaszkiwicz, ks. Ludwik Słomiany, ks. Alfons Moczadło, br. Ludwik Pluta, ks. Jan Marian Porzycki, ks. Arkadiusz Boryczka, ks. Walery Przekop, ks. Piotr Wiczorek, ks. Zygmunt Buczkowski, ks. Bohdan Marian Szykułski, ks. Zdzisław Król, ks. Stanisław Nowak, br. Władysław Szynakiewicz, ks. Zygmunt Szwajkiewicz, ks. Wojciech Kania, ks. Henryk Kulikowski, ks. Józef Grzelczak, ks. Zbigniew Delimat, ks. Stefan Baraniak, ks. Alfons Skomorowski, ks. Czesław Kamiński, ks. Andrzej Pietrasik, ks. Roman Podhorodecki, ks. Jan Bojda, ks. Sylwester Krupa.

Współbracia pracujący w regionie paryskim w środę 3 listopada. urządzili pielgrzymkę na grób Chrystusowców na cmentarzu w Hesdigneul-lez-Béthune. Zanim przybyli się pomodlić przy grobie, zgromadzili się na wspólnej Eucharystii w intencji wszystkich

zmarłych Chrystusowców w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay-Labuissière. W tę modlitwę włączyli się również miejscowi duszpasterze. Wszyscy następnie udali się na cmentarz do Hesdigneul, gdzie przy mogile, w której spoczywa dziewięciu Współbraci odmówiono chwalebna część Różańca.

Zaśpiewajmy kolędę Jezusowi i podziękujmy za dar Jego Wcielenia i Narodzenia... («GWIAZDKI» AD 2011)

Okres Świąt Bożego Narodzenia to czas rodzinnych spotkań, czas wyrażania sobie wzajemnej życzliwości, lecz to także czas śpiewania przepięknych kolęd i próba podjęcia refleksji nad tą tajemnicą, Tajemnicą Wcielenia Syna Bożego. Służą temu przedstawienia jasełkowe przygotowane przez dzieci i ich katechetów, które od wielu lat gromadzą liczniej parafian czy to w kaplicy, czy na sali. W Niedzielę Chrztu Pańskiego to szczególnie zaangażowanie dzieci w kaplicach w Bruay i Divion przybrało formę modlitwy dziękczynienia i uwielbienia Boga za dar Jego przyjścia na ziemię oraz prośby, by błogosławił nasze zamierzenia i działania podejmowane w rozpoczętym 2011 roku. Podczas gdy popołudniowe spotkanie tydzień później, w Niedzielę Migranta i Uchodźcy, w sali merostwa w Houdain miało charakter bardziej artystyczny. Przy tej okazji dzieci, jak i dawni działacze KSMP przedstawili kilka elementów polskiego folkloru i polskiej kultury. W Światowym Dniu Migranta i Uchodźcy trzeba podkreślić, że mimo upływu czasu i pomimo zanikania polskiej mowy, wierność tradycji ojców, którzy tu przed wieloma laty przyjeżdżali „za chlebem”, jest wciąż żywa.

Polonijna wspólnota z Bruay-Labuissière pożegnała swoją organistkę...

Niewątpliwie odejście kogoś bliskiego powoduje, że członkowie najbliższej rodziny odczuwają smutek; gdzieś tam popłynie po policzkach łza. I każdy z nich, gdyby mógł, cytowałby „Treny” Jana Kochanowskiego, które poeta napisał po stracie swojej kilkuletniej córki Urszuli. Gdy jednak żegna się kogoś, kto odcisnął olbrzymie piętno w życiu całej wspólnoty parafialnej to te uczucia ogarniają wielu parafian i chyba chórem recytowaliby VIII Tren Kochanowskiego, wstawiając w miejsce imienia córki poety imię tej właśnie osoby. I parafrazą tego trenu rozpoczął swoje rozważanie kaznodzieja podczas uroczystości pogrzebowych śp. Kazimierzy Czekały, organistki i dyrygentki parafialnego chóru z Bruay-Labuissière:

**„Wielkieś nam uczyniła pustki w domu naszym,
Nasza droga Kazimiero, nasza droga Kaziu, tym zniknięciem swoim!
Pełno nas, a jakoby nikogo nie było:
Jedną maluczką duszą tak wiele ubyło...”**

Te uroczystości żałobne pod przewodnictwem przybyłego spod Paryża ks. Jana Prankego SChr, dawnego duszpasterza z Bruay-Labuissière w asyście obecnie pracujących tam kapłanów: ks. proboszcza Jana Kałuży SChr i jego współpracownika, ks. Tomasza Mikulaka SChr zgromadziły w poniedziałkowe popołudnie 10 stycznia 2011 roku w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay liczną rzeszę parafian, grupę dawnych chórzystów z chóru, który prowadziła śp. Kazia, jak i jej podopiecznych z KSMP i tych, którzy u niej pobierali lekcje katechizmu. Śp. Kazia, choć cicha i niepozorna, to jednak mocno zapisała się w sercach tamtejszej Polonii, która przybyła podziękować za dar jej osoby i talentu, za dar jej życia oraz wypraszać dla niej wieczną nagrodę w Królestwie Niebieskim. Chcemy zaprosić wszystkich czytelników naszego internetowego kalendarium do modlitwy w intencji naszej zmarłej organistki i dyrygentki. Pośmiertne wspomnienie ukazało się w „Głosie Katolickim”, periodyku polskiej emigracji...

«W Zjednoczeniu z Bogiem» - Dzień Modlitewny Związku Krucjaty Eucharystycznej.

Każdego roku w okresie Wielkiego Postu PZK organizuje modlitewne spotkanie dla Polonii z Nord i Pas de Calais. Jest ono współorganizowane przez Związek Krucjaty Eucharystycznej, a gromadzi na wspólnej modlitwie dzieci z północy Francji, ich katechetów i rodziców. Wszystko odbywało się w środę 23 marca br. w polskim kościele Świętego Józefa w Oignies-Ostricourt

Od godziny 15. dorośli uczestniczyli w nabożeństwie, sprawowanym przez ks. dziekana Daniela Żylińskiego, Sekretarza Generalnego Polskiego Zjednoczenia Katolickiego. W tym czasie dzieci spotkały się w salce parafialnej na wspólnym przygotowaniu świętej liturgii. Przyjechały one z Dechy, z Dourges, z Harnes i Billy Montigny, z Noeux-les-Mines i Barlin, z Bruay-Labuissière, Houdain, Divion i Haillicourt, z Lens, z Liévin, z Marles-les-Mines i Calonne Ricouart. Ich liczba wraz z dziećmi z miejscowej wspólnoty Oignies-Ostricourt dochodziła do 170. O godz. 16. rozpoczęła się koncelebrowana Msza Święta, której przewodniczył ks. Daniel Żyliński, a w koncelebrze znaleźli się duszpasterze parafii, z których przyjechały dzieci: ks. Leszek Wojciechowski, ks. Piotr Michniak, ks. Ryszard Kaczor SChr, ks. Jan Kałuża SChr, ks. Tomasz Mikulak SChr oraz gospodarze spotkania – ks. Jerzy Zawierucha SAC i ks. Stanisław Jurkowski SAC.

W kazaniu wygłoszonym przez ks. Tomasza, duchowego opiekuna Związku Krucjaty, usłyszeliśmy wezwanie, by szukać zjednoczenia z Bogiem przez częste spotykanie się z nim na modlitwie. Modlitwa przecież jest rozmową z Bogiem, naszym Ojcem, naszym Mistrzem i Panem, jak i naszym najlepszym Przyjacielem. A człowiek modlitwy to taki człowiek, który chce być i trwać w jedności ze swoim Stwórcą i Panem. Zbliżająca się beatyfikacja Sługi Bożego Papieża Jana Pawła II pozwala w tym niedługo nowym błogosławionym Kościoła znaleźć wzór człowieka zjednoczonego z Bogiem, wzór człowieka modlitwy. W końcu kaznodzieja przypomniał nam, jaka powinna być nasza rozmowa z Bogiem: codzienna, wytrwała, cierpliwa, gorliwa i żarliwa, ufna oraz pokorna... Te wskazówki pozwoliły nam na wspólne wzniesienie przed Boży Majestat naszego prześlągania, dziękczynienia i prośby, które w imieniu wszystkich zgromadzonych zostały odczytane przez dzieci ze wspólnot Bruay-Houdain-Divion-Haillicourt, Harnes-Billy Montigny oraz Dourges. Odczytane modlitwy zostały przyniesione również jako dar w procesji z darami i złożone u stóp ołtarza.

Wspólny śpiew i modlitwa na pewno były dla nas wszystkich, a zwłaszcza dla dzieci głębokim przeżyciem. Śmiało można powiedzieć, że dzieci zasłużyły na podwieczorek, a dorośli, na poczęstunek. Tradycyjnie pod koniec Mszy odbyło się losowanie naszej loterii; szczęśliwym wygranym nagrody, jaką jest pielgrzymka do Lourdes został posiadacz losu numer 656.

Serdecznie dziękujemy kapłanom, siostram zakonnym, paniom Malice Vandaele i Wandzie Lamorski (katechetkom z parafii Oignies-Ostricourt, które przygotowały to spotkanie), panu Francisowi Cudkowi (który grał na gitarze) i jego córce (która prowadziła wspólny śpiew), panom Rajmundowi Wozniakowi i Bruno Balenghien (za zdjęcia). Dziękujemy wszystkim osobom, które przyczyniły się do zorganizowania tego spotkania, dziękujemy również wspólnotie parafialnej z Oignies-Ostricourt z jej proboszczem na czele, że nas przyjęła i tak pięknie ugościła. A nade wszystko podziękowania kierujemy pod adresem dzieci i ich rodziców, którzy przybyli na to spotkanie, by wspólnie się modlić. Wszystkim za wszystko serdeczne «Bóg zapłać!»

Króluj nam Chryste!

Thérèse Malecki-Furman, Sekretarka Związku Krucjaty

Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur...

Wspólnota polonijna z Bruay-Labuissière dziękuje za dar beatyfikacji Papieża Jana Pawła II

Od 1 maja br. Kościół cieszy się kolejnym błogosławionym, cieszy się kolejnym orędownikiem przed Bożym Tronem, kolejnym wzorem, który wszystkim wierzącym ma

pomagać w dążeniu do świętości. Jest nim Papież Jan Paweł II, wielu dobrze znany, którego słuchaliśmy, z którym też może mieliśmy okazję się spotkać i który wielokrotnie przypominał o powszechnym powołaniu nas-chrześcijan do świętości. Radujemy się wyniesieniem do chwały ołtarzy Papieża, naszego Wielkiego Rodaka i za jego wstawiennictwem prosimy Boga, by udzielał nam potrzebnych łask, byśmy sami stawali się świętymi tak, jak Święty jest nasz Pan, byśmy byli wiarygodnymi świadkami Ewangelii Bożej i prawdziwymi Jego uczniami...

W to dziękczynienie całego Kościoła wpisują się wydarzenia, jakie na początku maja miały miejsce w polonijnej wspólnotcie w Bruay-Labuissière. W wigilię uroczystości beatyfikacyjnych parafianie zgromadzili się w kaplicach w Bruay i Houdain na modlitewnych czuwaniach. W ten sposób pragnęli się połączyć się z pielgrzymami, którzy w rzymskim *Circo Máximo* słuchali świadectw najbliższych współpracowników Jana Pawła II i wspólnie trwali na modlitwie. W niedzielne popołudnie 1 maja natomiast Polonia z Bruay i okolicznych miejscowości przybyła do kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa na dziękczynną Eucharystię za dar nowego błogosławionego. Tej naszej modlitwie, skupieniu i refleksji towarzyszyło papieskie nauczanie, w które się wsłuchiwalismy i które pragniemy realizować – bo to przecież drogowskaz, jak dobrze i uczciwie żyć; bo to pomoc w codziennym podejmowaniu naszego powołania do świętości.

50-lecie kaplicy pw. Królowej Świata w Houdain (1961-2011)

Rok 2011 to dla Bożej owczarni gromadzącej się w polskich kaplicach w Bruay i okolicy staje się czasem szczególnym, bo to rok jubileuszowy, gdzie dziękujemy Bogu za istnienie naszej polonijnej wspólnoty (przygotowujemy się bowiem do obchodów 90-lecia naszej 'polskiej parafii'). W tym roku również mija 50 lat od wybudowania kaplicy w Houdain. Na początku 2010 roku w emigracyjnym periodyku „Głos katolicki” ukazał się artykuł-sprawozdanie ze srebrnego jubileuszu jednej z kaplic w polonijnej parafii w Bruay-Labuissière. Na jego początku nakreślono obraz tamtejszej wspólnoty w jej początkowym stadium istnienia. Napisane było m. in.: *iz początków polskiego duszpasterstwa w tych okolicach należy szukać w latach dwudziestych XX wieku, kiedy to Francja potrzebowała rąk do pracy w kopalniach; i wielu Polaków się zgłaszało i podejmowało pracę, by zapewnić sobie utrzymanie, by zarobić trochę więcej pieniędzy a po kilku latach wrócić do Ojczyzny. Gdy Polacy tu przybywali mówili i myśleli sobie: „przez Francję do Ojczyzny”, lecz historia wielu z nich potoczyła się zgoła inaczej – pozostali, a ich dzieci i wnuki, które już we Francji się urodziły z nowym krajem związały swoją przyszłość.*

Przybywający do pracy polscy emigranci zaczęli się organizować: w wielu miejscowościach północnej Francji powstawały polskie kolonie, a nieco później różne polonijne organizacje i stowarzyszenia (często o charakterze religijnym i katolickim). W kościele św. Barbary w Bruay-en-Artois (który szkoda, że nie jest już miejscem kultu religijnego) gromadziła się większa wspólnota polska, która przybywała tu z całej okolicy nie patrząc na warunki pogodowe czy przytyki sąsiadów. A od maja 1921 roku datuje się powstanie odrębnej „parafii” polskiej w Bruay z własnymi księgami metrykalnymi. W kolejnych latach nasi przodkowie doczekali się własnych miejsc kultu: w 1930 roku powstała kaplica ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa przy place Guynemer w Bruay, z biegiem lat kolejne, w tym nasza „złota jubilatka” – kaplica pw. Królowej Świata w Houdain.

Wzrastająca liczba rodzin polskiego pochodzenia, jak i duża liczba dzieci i młodzieży należącej do katolickich stowarzyszeń kazała duszpasterzom i parafianom myśleć o budowie nowych miejsc kultu i spotkań w sąsiedztwie „polskich osiedli”. Dlatego też podjęto decyzję o zbudowaniu kaplicy i sali spotkań w Houdain przy rue des Marronniers. Entuzjazm i wielkie zaangażowanie towarzyszyło pracom budowlanym; nie oszczędzano siebie ani czasu, o czym wspomina do dziś wielu parafian. Polscy górnicy często po godzinach ciężkiej pracy w kopalni oraz ich żony i dzieci przychodzili na plac budowy, aby wspomóc to piękne dzieło.

Nad całością prac czuwał pan Edmond Taterka, a swoistą duchową opiekę objął pracujący w tym czasie ks. Jan Pranke SChr, który również zaangażował się w prace budowlane, zachęcając również parafian mieszkających w innych sektorach. Budowę ukończono w 1961 roku, a jej poświęcenia i swoistego otwarcia dokonał biskup diecezji Arras Victor-Jean Perrin. Zadedykowano ją Bogu i Ojczyźnie, o czym świadczy pamiątkowa tablica przy wejściu i otrzymała wezwanie NMP Królowej Świata, czego świadectwem jest stela przy ulicy. We wnętrzu kaplicy krzyż za ołtarzem pochodzi z kaplicy dawnego domu prowincjalnego Towarzystwa Chrystusowego w Hesdigneul-les-Béthune, a znajdujący się w kaplicy obraz Matki Bożej Częstochowskiej odbywał peregrynację po polskich parafiach we Francji w 1966 roku z okazji Millennium Chrztu Polski.

Na uroczystości złotego jubileuszu przeprowadzono kilka znaczących prac remontowo-konserwatorskich: przede wszystkim wymieniono drewniane elementy elewacji zewnętrznej kaplicy oraz trwają prace związane z porządkowaniem jej otoczenia. Gromadząc się na Eucharystii w dniu 3 maja, w uroczystość NMP Królowej Polski, chcemy Bogu dziękować, za dar tego miejsca, gdzie możemy się z Nim spotykać i rozmawiać, za wszystkie Jego łaski, jakie w tym czasie otrzymaliśmy. Jednocześnie chcemy prosić, by Dobry Bóg wciąż obdarzał nas swoim błogosławieństwem, udzielał potrzebnych darów wszystkim, którzy przychodzą tu się modlić i którzy tym miejscem na co dzień się opiekują. Nie zapominamy o tych, którzy trudzili się wznosząc tę kaplicę: aby zmarłych Bóg obdarzył życiem wiecznym, a żyjących nadal wspierał i prowadził. Tę modlitwę zanosimy przez ręce naszej Matki i Królowej, która jest Patronką tego miejsca i w której uroczystość zgromadziliśmy się na wspólnym dziękczynieniu. Ta Maryjna uroczystość i Narodowe Święto 3 Maja wzywa nas również do modlitwy w intencji naszej umiłowanej Ojczyzny. Pomimo zanikającej polskiej mowy i „wprowadzeniu” do liturgii w naszych kaplicach języka miejscowego wciąż żywa jest pamięć o kraju pochodzenia przodków, o kraju ojczystym; wciąż kulturowane są polskie zwyczaje i tradycje...

Powtórzmy jeszcze raz i podkreślmy kontekst beatyfikacji naszego Wielkiego Rodaka, Papieża Jana Pawła II, który towarzyszy wszystkim tegorocznym jubileuszom w naszej wspólnocie... To on każe nam przywołać dzieło jego życia, jak i nauczanie. Po modlitewnym czuwaniu, które odbywało się w sobotę 30 kwietnia w kaplicach w Bruay i Houdain oraz parafialnym dziękczynieniu w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay w niedzielne popołudnie 1 maja, jubileuszowo-patriotyczne uroczystości z 3 maja wpisują się w to dziękczynienie Kościoła za dar nowego błogosławionego, za dar nowego orędownika przed Bożym Tronem. Zgromadzeni bądź w Bruay, bądź w Houdain wsłuchiwalismy się we fragmenty papieskiego nauczania, próbując zapamiętać jak najwięcej, aby ono stawało się drogowskazem prowadzącym nas samych do świętości, do zjednoczenia z Panem w wieczności, a także pomocą i środkiem do pomnażania dobra w świecie. Prosimy jednocześnie, aby nowy błogosławiony Kościoła swoim wstawiennictwem wypraszał całej „bruayskiej trzódce”, jej duszpasterzom z Towarzystwa Chrystusowego i pracującym tu Siostrzom Felicjankom moc Bożego błogosławieństwa.

Obchody Bożego Ciała na Wzgórzu Lorette.

W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w sposób publiczny wyznajemy wiarę w realną obecność Chrystusa w Eucharystii, dziękujemy za to, że pozostał z nami aż do skończenia świata, że nieustannie wspiera nas swoją łaską i błogosławieństwem. Po przedpołudniowych celebracjach w swoich parafiach duszpasterze i parafianie z Nord i Pas-de-Calais o godz. 15:30 spotkali się na wzgórzu Lorette w tamtejszej bazylice Notre-Dame de Lorette na uroczystej Eucharystii i procesji do czterech ołtarzy. Koncelebrze przewodniczył wicerektor PMK we Francji ks. prałat dr Krystian Gawron, a wśród koncelebransów byli również Chrystusowcy – duszpasterze okolicznych polonijnych parafii (w tym i naszej wspólnoty) i duchowi opiekunowie działających na północy Francji katolickich stowarzyszeń.

To uwielbienie Boga za Jego obecność pośród nas, za Jego łaskawość, miłość i dobroć było również regionalnym dziękczynieniem za 175 lat Polskiej Misji Katolickiej we Francji.

Na pielgrzymim szlaku...

W dorocznej pielgrzymce Polonii z Nord i Pas-de-Calais do Dadizele (Belgia) wzięli również udział parafianie z ośrodków duszpasterskich prowadzonych przez kapłanów z Towarzystwa Chrystusowego, przede wszystkim członkowie i członkinie działających tam organizacji polonijnych: głównie Związku Bractw Żywego Różańca i Związku Polskich Towarzystw Kobiecych a także Związku Polskich Mężów Katolickich oraz Związku Krucjaty Eucharystycznej. Nie zabrakło też Chrystusowców – duszpasterzy polonijnych z północnej Francji, którzy licznie zgromadzili się wokół ołtarza w czasie Mszy Świętej pod przewodnictwem ks. infułata Stanisława Jeża, Rektora PMK we Francji oraz popołudniowego nabożeństwa różańcowego.

„Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur...” 90 lat polskiej parafii w Bruay La Buisnière

„Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur...” po raz kolejny w tym roku zabrzmiał ten hymn w polskiej kaplicy Najświętszego Serca Jezusowego w Bruay La Buisnière: śpiewaliśmy go przed niemalże pół rokiem, gdy z całym Kościołem radowaliśmy się z wyniesienia do chwały ołtarzy papieża Jana Pawła II i śpiewaliśmy go w dniu jego wyboru na stolicę Piotrową – tym razem dziękując Bogu i uwielbiając Go za wszelkie dary i łaski otrzymane w ciągu 90 lat istnienia polonijnej parafii w Bruay. Tak... to już 90 lat, jak nasi Rodacy przybywali do wielu miejscowości północnej Francji i podejmowali pracę w tamtejszych kopalniach i innych zakładach pracy; to już 90 lat, jak Polacy, którzy osiedlili się w Bruay, Houdain, Haillicourt i Divion mają swojego duszpasterza – polskiego kapłana i „własną parafię” z odrębnymi księgami metrykalnymi; właśnie... mija 90 lat: tak wiele a zdaje się, że tak niedawno wszystko się zaczynało.

Na uroczystą dziękczynną Mszę Świętą koncelebrowaną przez 20 kapłanów, której przewodniczył ks. Tomasz Sielicki, Przełożony Generalny Towarzystwa Chrystusowego dla Polonii Zagranicznej, przybyli licznie potomkowie tych, którzy rozpoczęli budowanie tej wspólnoty, by dziękować za miniony czas: za przyjętych w ciągu tych 90 lat przez sakrament chrztu do wspólnoty Kościoła, za umocnionych sakramentem bierzmowania, za pobłogosławione małżeństwa, za przygotowane dzieci do pierwszej spowiedzi i komunii świętej, za wszystkie sprawowane Eucharystie i inne nabożeństwa; przybyli oni również, by prosić o dalsze łaski dla siebie i swoich rodzin, jak i o dar życia wiecznego dla wszystkich, którzy poprzedzili ich do Domu Ojca i których liturgie żałobne odprawiane były przez kapłanów pracujących w tej wspólnotce. Jak wiele intencji towarzyszyło tej wspólnej modlitwie... każdy jej uczestnik zapewne nosił wiele spraw: radości, smutków, doświadczeń i nadziei, by je Bogu przedstawić w tej dziękczynnej Eucharystii. Przy Ołtarzu Pańskim nie zabrakło tych, którzy pracowali w parafii-jubilatce; tych, którzy w tej parafii wzrastali i których powołanie tu się zrodziło; przybyli duszpasterze z sąsiednich wspólnot, jak i wielu Chrystusowców – współbraci miejscowych duszpasterzy, ks. proboszcza Jana Kałuży i ks. Tomasza Mikulaka. Nie można nie wspomnieć o obecności sióstr zakonnych: pomagających w duszpasterstwie Sióstr Felicjanek, s. M. Czesławy i s. M. Lucjany, jak i delegacji Sióstr Sercanek z pobliskiego Fouquières-les-Béthune. Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. infułat Stanisław Jeż, rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji, w którym przypomniał piękne dziedzictwo pokoleń gromadzących się we wszystkich kaplicach należących do parafii w Bruay. To przypomnienie staje się dla obecnego pokolenia zadaniem, by owo polskie i katolickie dziedzictwo zanieść kolejnym generacjom, byśmy my, jak i nasi następcy potrafili właściwie świętować Dzień Pański, potrafili oddać Bogu to, co należy do Boga.

Grupa dawnego KSMP i dzieci katechizmowych w polskich strojach ludowych, młodzież przygotowująca się do bierzmowania, połączone schole parafialne i organiści, stowarzyszenia i organizacje działające przy parafii ze swoimi pocztami sztandarowymi, katechetki, jak i

wszyscy zgromadzeni na jubileuszowej dziękczynnej liturgii, otrzymujemy niełatwą misję do wypełnienia: przekazywać dalej cały dorobek minionych pokoleń budujących wspólnotę polską w Bruay-Houdain-Haillicourt-Divion; aby ci, co po nas przyjdą mogli również wyśpiewać Bogu uroczyste „Magnificat” i „Te Deum” w kolejne rocznice istnienia naszej parafii.

Wizytacja kanoniczna Przełożonego Generalnego w Bruay La Buissière.

W ostatni weekend października ks. Generał wizytował placówkę duszpasterską w Bruay La Buissière. Po obiedzie spotkał się z księżmi pracującymi w tej placówce: ks. Janem Kałużą SChr i ks. Tomaszem Mikulakiem SChr. W ostatnią niedzielę października ks. Generał przewodniczył Eucharystii w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay i wygłosił Słowo Boże. Towarzyszący ks. Generałowi Przełożony Prowincji, ks. Jan Ciągło SChr pomagał w niedzielnych obowiązkach duszpasterskich w polskich kaplicach w Houdain i Divion. Po Mszach Świętych Przełożony Generalny, ks. Prowincjał, ks. Jan i ks. Tomasz udali się do Fouquières-les-Béthune na obiad z Siostrami Sercankami, u których codzienną Eucharystię sprawują duszpasterze z Bruay. Po tym spotkaniu kapłani udali się na cmentarz w Hesdigneul-les-Béthune, gdzie przy grobie Chrystusowców odmówili Różaniec. Po wspólnej modlitwie wszyscy pojechaliśmy na wzgórze Lorette, miejsce krwawych walk podczas Wielkiej Wojny, gdzie obecnie znajduje się cmentarz wojskowy z tysiącami mogił poległych żołnierzy, jak i bazylika, w której w latach dwudziestych ubiegłego stulecia umieszczono kopię obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Do dziś miejsce to jest celem pielgrzymek okolicznej Polonii. Ostatnim punktem wizytacji w Bruay były odwiedziny wszystkich kaplic należących do parafii.

Po jubileuszu parafii... jubileusz Bractwa Żywego Różańca...

W październiku br. polonijna parafia w Bruay La Buissière obchodziła uroczystość 90-lecie swojego istnienia, natomiast początek grudnia upłynął na podobnym jubileuszu Bractwa Żywego Różańca działającego w tej wspólnotcie. Albowiem w parafialnych zapiskach owej wspólnoty możemy przeczytać, iż „przybywający do pracy polscy emigranci zaczęli się organizować: w wielu miejscowościach północnej Francji powstawały polskie kolonie, a nieco później różne polonijne organizacje i stowarzyszenia (często o charakterze religijnym i katolickim)”, a Różańcowe Bractwo było właśnie pierwszym stowarzyszeniem, które zostało tam utworzone i stąd ów jubileusz 90-lecia. Na dziękczynne Msze Święte sprawowane w niemalże wszystkich punktach duszpasterskich przez pracujących tu kapłanów, ks. proboszcza Jana Kałużę SChr i ks. Tomasza Mikulaka SChr, przybyła gromadka siostr Bractwa i ich rodziny, by podziękować za otrzymywane wciąż łaski i dary i by prosić o dalsze Boże błogosławieństwo.

Adwentowy dzień skupienia

W środku czasu adwentowego oczekiwania na przyjście Pana spotykamy się w Bruay La Buissière na wspólnotowym dniu skupienia. Ten czas osobistej oraz wspólnej refleksji i modlitwy ma nas jeszcze lepiej przygotować na przeżywanie w naszych wspólnotach pamiątki Bożego Narodzenia, abyśmy potrafili doświadczyć i przeżyć to, iż Pan jest pośród nas i działa w nas, jak i przez nas. I dobrze się stało, że tematem konferencji ascetycznej, którą wygłosił ks. Prowincjał, była Eucharystia – ten sakrament szczególnej obecności Pana ze swoim Ludem. Prawne casusy z zakonnych konstytucji i Dyrektorium naszej prowincji (zob. art. 4 UiDTChr; art. 3 ‘pierwszych’ Ustaw pisanych przez Założyciela, w: A. HLOND, „Dzieła” red. J. KONIECZNY, Toruń 2003, s. 391; art. 80 Dyrektorium Prowincji MB Częstochowskiej) w połączeniu z wymownym świadectwem kard. François Xavier Nguyễn Văn Thuận, wiele lat więzionego bez wyroku przez komunistyczne władze Wietnamu, ogłoszonego podczas głoszonych w Wielkim Poście Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 rekolekcji dla Ojca Świętego i jego współpracowników w Kurii Rzymskiej (zob. F. X. NGUYỄN VĂN THUẬN, „Świadkowie nadziei. Rekolekcje watykańskie”, Kraków 2001) niech

nas skłaniają do ciągłego zachwytu nad tą Tajemnicą Tajemnic jaką jest Eucharystia, byśmy Ją sprawowali z należytą uwagą, z największą czcią i przejęciem oraz czerpali z Niej siłę do codziennej posługi... Cicha modlitwa i adoracja Najświętszego Sakramentu, możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania oraz koncelebrowana Msza Święta, które stanowią punkty każdego naszego dnia skupienia, stały się jednocześnie momentami naszego wewnętrznego umocnienia, by codzienna działalność duszpasterska stawała się coraz bardziej owocną. Po skończonej Eucharystii, ks. Prowincjał przedstawił komunikaty i ogłoszenia dotyczące życia naszej zakonnej wspólnoty i naszej prowincji oraz podziękował w imieniu ks. Tomasza Sielickiego SChr, Przełożonego Generalnego, za życzliwe przyjęcie w czasie kanonicznej wizytacji poszczególnych placówek duszpasterskich. Bliskość świąt Bożego Narodzenia 'podpowiedziała' kolejny punkt spotkania – złożenie najserdeczniejszych życzeń oraz przełamanie się opłatkiem. Następnie udaliśmy się do domu prowincjalnego Sióstr Sercanek w Fouquières-les-Béthune, by zasiąść do przygotowanej przez Siostry braterskiej agapy. W drodze do Fouquières zatrzymaliśmy się jeszcze na cmentarzu w Hesdigneul-les-Béthune, by przy grobie naszych współbraci odmówić dziesiątek Różańca w intencji zmarłych Chrystusowców, zmarłych krewnych, przyjaciół i dobroczyńców zgromadzenia.

Tradycji stało się zadość...

Wiele wydarzeń w „bruayskiej” parafii ma długą historię i można powiedzieć, że są one niejako wpisane w jej pejzaż. Do takich wydarzeń należą jasełka w wykonaniu dzieci uczęszczających na lekcje katechizmu oraz spotkania przy wspólnym śpiewie kolęd i pastorałek. Gromadzą one w kaplicach bądź sali większą niż zwykle liczbę parafian i można powiedzieć, że są przejawem żywotności tej wspólnoty. Kilka zdjęć można znaleźć w fotogalerii:

(<https://picasaweb.google.com/schr.francja/ZAlbumuSwiatecznychPrzezycWeWspolnociePolonijnejWBruayLaBuisseire>)

Dzień modlitwy dzieci, ich rodziców i katechetów.

Setka dzieci wraz z towarzyszącymi im rodzicami, katechetkami i parafianami przybyła w środę 21 marca 2012 r. do Bruay La Buissière, aby przez wspólną modlitwę i śpiew zawierzyć Panu wszystkie radości, nadzieje i doświadczenia dnia codziennego. W czasie spotkania próbowaliśmy podjąć refleksję nad duszpasterskim tematem tego roku: „**Kościół – naszym domem = L'Église – notre demeure**” oraz przeżywanym świętym czasem Wielkiego Postu. Temat to niełatwy, ponieważ we współczesnym świecie zapatrzonym niejednokrotnie w to co doczesne i policzalne, w świecie ogarniętym przez konsumpcjonizm oraz dążenie do przyjemności i zaspokojenia pożądania trudno odnaleźć prawdziwy DOM, trudno mówić o wartościach nieprzemijających... Podjęliśmy jednak tę refleksję, by poszukiwać tego co wieczne, piękne i dobre... Wierzmy, że odnajdziemy to w Bogu, dlatego Mu powierzamy naszą przeszłość, teraźniejszość, jak i przyszłość. Dzieci z poszczególnych wspólnot w czasie liturgii odczytały niektóre z intencji, które przynieśliśmy tego wiosennego popołudnia przed ołtarz. Dla podkreślenia rozważanego tematu nasze modlitewne intencje 'były umieszczone' na domkach bądź świątyniach z kartonu, zapalek lub styropianu. Ta wspólna Eucharystia koncelebrowana przez siedmiu duszpasterzy polonijnych z północnej Francji była kulminacją naszego modlitewnego spotkania. Przy ołtarzu stanęli kapłani ze wspólnot, z których przybyły dzieci: z Harnes i Billy Montigny (ks. dziekan Daniel Zylinski), z Dourges (ks. Leszek Wojciechowski), z Dechy i Guesnain (ks. Ryszard Kaczor SChr), z Noeux-les-Mines i Barlin (ks. Piotr Michniak), z Liévin (o. Grzegorz Napierała OMI) oraz gospodarze spotkania – wspólnota Bruay-Houdain-Divion-Haillicourt (ks. Jan Kałuża SChr i ks. Tomasz Mikulak SChr). Przewodniczył jej ks. Tomasz, duchowy opiekun Związku Krucjaty Eucharystycznej, i on też wygłosił okolicznościowe kazanie, w którym scharakteryzował przeżywany okres liturgiczny, życząc jednocześnie, by był czasem owocnym i pozwolił na głębokie przeżycie nadchodzących świąt Zmartwychwstania Pańskiego, by były one zmartwychwstaniem z niewoli grzechu do życia w wolności dzieci Bożych. Nasze spotkanie zakończyło się

losowaniem loterii, której wygraną jest udział w Europejskiej Pielgrzymce Polaków do Lourdes (**wygrany los ma numer 035**) oraz wspólną agapą przygotowaną przez naszych parafian i duszpasterzy.

Dzięki życzliwości p. Sylvie Antkowiak, katechetki z Harnes, nasze spotkanie zostało uwiecznione w obiektywie aparatu fotograficznego. Zamieszczamy tu kilka fotografii; więcej natomiast możemy zobaczyć w Internecie pod linkiem:

<https://picasaweb.google.com/schr.francja/DzienModlitwyDzieciIKatechetowAD2012?authkey=Gv1sRgCMjB09Htxvb8Kg#>

Tam też znajdziemy filmik ze wspólnego śpiewu...

Zaproszenie do prowincjalnej galerii zdjęć...

Duszpasterze i parafianie z ośrodków duszpasterskich we Francji przesyłają nieustannie 'garść' fotografii z wydarzeń, jakie u nich miały miejsce. Także i nasza wspólnota pragnie się 'pochwalić', dlatego przesyłamy fotograficzne impresje z Wielkiego Tygodnia (<https://picasaweb.google.com/schr.francja/SwieteTriduumPaschalneWeWspolnocieBruayHoudainDivionHaillicourt>). Jednocześnie zapraszamy do naszej prowincjalnej galerii: <http://picasaweb.google.com/schr.francja/>

Włamanie i próba zniszczenia kaplicy Tour de Lambres (Bruay La Buisnière)

Rzadko na łamach internetowego kalendarium prowincji dzielimy się wiadomościami smutnymi; jednak przychodzi moment, aby o tym co bolesne i trudne, co napawa lękiem też powiedzieć. Przed kilkoma laty informowaliśmy, że zdewastowano kaplicę w Houdain. W tych dniach próbowano dokonać zniszczenia kaplicy Tour de Lambres przez świadome załączenie gazu (odkręcenie wszystkich kurków w znajdującej się w jednym z pomieszczeń kuchence) i wody (uszkodzenie jednej z rur) po uprzednim włamaniu i wejściu do jej wnętrza. Na szczęście sama kaplica pozostała nietknięta. Trudno coś wyrokować na temat tego co się stało, informujemy jednak o tym, aby zachęcić wszystkich do gorliwej modlitwy o wzajemne poszanowanie ludzkiej godności i wolności, o szacunek dla każdego człowieka...

Trzeciomajowe uroczystości w Houdain.

„Kto ma nadzieję, żyje inaczej; zostało mu dane nowe życie” (BENEDYKT XVI, «encyklika *Spe Salvi*») – niewątpliwie takim znakiem nadziei dla całego polskiego narodu jest Maryja, Matka Boża. I chyba dlatego doznaje ona takiej czci wśród Polaków w kraju i na emigracji. Licznie zgromadzeni w polskiej kaplicy w Houdain oddaliśmy jej cześć w jej uroczystość Królowej i Matki naszego narodu. Zacytowane słowa z papieskiej encykliki a nade wszystko Chrystusowy testament z krzyża (który usłyszeliśmy w Ewangelii) pozwalają nam właśnie w Maryi upatrywać owego znaku nadziei oraz potężnej wspomóżycielki i opiekunki. Maryja nieustannie opiekuje się swoimi dziećmi i jednocześnie przypomina o bardzo ważnej sprawie – o szukaniu i pełnieniu woli Bożej, o posłuszeństwie Bogu we wszystkim i ponad wszystko. Jej FIAT od Zwiastowania po Krzyż ma nas nieustannie inspirować, abyśmy my sami potrafili swoim życiem powiedzieć Bogu swoje AMEN i FIAT = «niech mi się stanie według Twojego słowa, Panie!» I to wołanie o posłuszeństwo Bożej woli, Jego planom było jedną z wielu intencji naszej wspólnej modlitwy, której przewodniczył ks. proboszcz Jan Kałuża SChr; nie zabrakło oczywiście prośby w intencji naszej umiłowanej Ojczyzny oraz w intencji naszej parafialnej wspólnoty i lokalnej społeczności. Nasz wspólny, gromki śpiew przy organowym akompaniamencie s. M. Czesławy CSSF, pięknie przyozdobiona przez Siostry Felicjanki kwiatami kaplica, jak i dawni KSMP-owicze w strojach ludowych przypominają, że polskie tradycje mimo upływu lat wciąż są pielęgnowane i kultywowane. Należy zauważyć obecność polonijnych organizacji z pocztami sztandarowymi, władz miasta oraz społeczności francuskiej, która, można powiedzieć, stale uczestniczy w nabożeństwach odprawianych w polskich kaplicach naszej wspólnoty (wymownym tego znakiem jest obecność na naszych trzeciomajowych uroczystościach ks. André Claye z miejscowej parafii).

Première Communion et Profession de Foi dans la communauté de Bruay La Buisnière

„Tak czekaliśmy na tę chwilę, by usłyszeć głos Twój, Panie,
w sercu mamy radości tyle, miłość Twa przepełnia nas.”

Słowa tej bardzo znanej już piosenki religijnej, śpiewane właśnie w dniu Pierwszej Komunii Świętej, choć nieco sparafrazowane, pięknie oddają uczucia towarzyszące temu dniowi: towarzyszące dniowi Pierwszej Komunii Świętej, jak i Profession de Foi (uroczystego odnowienia chrzcielnych przyrzeczeń i wyznania wiary). Te opisywane w tym utworze uczucia towarzyszyły również dzieciom z parafii Bruay La Buisnière, które przez kilkuletnie uczestnictwo w katechizacji przygotowywały się, by po raz pierwszy w pełni uczestniczyć w Eucharystii, by uroczysto wyznać wiarę w Boga Ojca, Jego Jednorodzonego Syna, Jezusa Chrystusa i Ducha Świętego, odnawiając chrzcielne przyrzeczenia.

Te uroczyste dla naszych dzieci, jak i dla nas dni są zachętą do ufnej i gorliwej modlitwy w intencji dzieci i ich rodzin. Same dzieci odczytywały tę prośbę i intencję, wołając:

„Oto nastał dzień wspaniały, pełen światła i radości,
stojąc z dłońmi złożonymi, Ciebie tylko prosić chcemy...”

byś błogosławił nam i naszym rodzinom, byś udzielał wszelkich potrzebnych łask...

Te piękne i wzruszające chwile, których byliśmy świadkami w uroczystości dopełniające paschalne misterium naszego Zbawiciela, w uroczystość Jego Wniebowstąpienia (17 maja 2012 r.) i Zesłania Ducha Świętego (27 maja 2012 r.), to zasługa wielu osób: parafialnych duszpasterzy, pracujących w parafii Siostr Felicjanek (które corocznie dekorują kaplicę na te uroczystości), katechetek (które bezinteresownie ofiarują swój czas by dzielić się swoim świadectwem wiary i przekazywać jej prawdy naszym dzieciom), grupy parafian i rodziców (którzy przybyli posprzątać kaplicę na ten wielki dzień), grup śpiewaczych i organistów (którzy zadbali o oprawę muzyczną).

Do pierwszej spowiedzi i komunii przystąpili: Anaïs

Ansart, Lisa Bouchend'homme, Chryslaure Dairaine,
Olivia Dautriche, Théo Delattre, Julien Denis, Vincent
Kasprzyk, Bertin Kluczynski, Marie Kuczynski, Alexandra
i Emilie Malinski, Apolline Sadys, Céline Schlapka, Yann
Zydorczyk. Nad ich przygotowaniem czuwała **p. Thérèse
Marcinkowski**.

Swoje chrzcielne przyrzeczenia odnowili: Kelly Bauduin,

Rémy Delattre, Alyson Delmotte, Laurine Drolez,
Margaux Gorzelanczyk, Arthur Hermant-Jakubowski,
Hugo Konieczny, Sébastien Lecat, Perrine Lecoutre, Stacy
Lemaitre, Océane i Kylian Olivier, Emeline Pindara, Paul
i Thomas Ptak, Manon Rogeau, Claire Rybarczyk, Pauline
Souilliez, Manon Werquin. A przygotowały ich

p. Zénia Kruszewski i p. Jeanne Siemiątkowski.

Boże Ciało w naszej parafii...

W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej oddajemy publiczny hołd utajonemu w Eucharystii Jezusowi Chrystusowi. Zgromadziliśmy się w naszych parafialnych świątyniach na wspólnym dziękczynieniu – na Eucharystii, po której wyruszyliśmy w procesji, modląc się, by Pan błogosławił nam, naszym domom i naszemu dobytкови. Zachęcamy do obejrzenia fotorelacji ze świętowania Bożego Ciała w naszej wspólnoty:

<https://picasaweb.google.com/schr.francja/ObchodyBozegoCiaAWBruayLaBuisniere>,

O naszych parafianach w „Głosie Katolickim”

W periodyku polskiej emigracji ukazują się sprawozdania z ważnych wydarzeń religijnych wśród Polonii w różnych regionach Francji. W jednym z jego numerów można przeczytać o majówce, jaką zorganizowano w czasie Zielonych Świąt w Domu PMK «Bellevue» w Lourdes,

podczas której aktywnie (czyt. muzycznie) udzielał się nasz organista p. Bernard Gajny wraz z synami i ich przyjaciółkami. Fotokopię artykułu można znaleźć na odwrocie oraz w „Głosie” (GK LIV[2012], nr 30[2466], s. 18-19)

Z Polonią z Nord i Pas-de-Calais w sanktuarium maryjnym w Dadizele...

Rokrocznie Polonia z Nord i Pas-de-Calais udaje się w miesiącu wrześniu z tradycyjną pielgrzymką do maryjnego sanktuarium w Dadizele (Belgia – Flandria Zachodnia). Ofiaruje ten pielgrzymi trud, aby powierzyć Bożej Matce kolejny rok pracy w katolickich organizacjach i stowarzyszeniach polonijnych, które od ponad lub niemalże 90 lat istnieją na północy Francji. Wśród 15 kapłanów koncelebrujących Eucharystię w dadizelskim sanktuarium pod przewodnictwem ks. infułata Stanisława Jeża, Rektora PMK we Francji znalazło się sześciu Chrystusowców, polonijnych duszpasterzy z tego regionu Francji, jak i duchowych opiekunów niektórych stowarzyszeń i organizacji. Przewodzący wspólnej modlitwie ks. Rektor wygłosił również okolicznościowe kazanie, zapraszając i zachęcając w nim do owocnego przeżywania rozpoczynającego się już za 3 tygodnie ROKU WIARY. W pielgrzymce tej brali udział nasi parafianie, księża i siostry.

Liturgiczne wspomnienie bł. Marii Angeli Truszkowskiej w Bruay La Buisière

W liturgiczne wspomnienie bł. Marii Angeli Truszkowskiej Siostry Felicjanki w Bruay La Buisière przygotowały rozważania różańcowe oparte na Listach swojej Założycielki. Parafianie, którzy tego dnia zgromadzili się z Siostrami i duszpasterzami na wspólnej modlitwie różańcowej i Eucharystii, zawierzali posługiwanie duchowych córek bł. Matki Angeli w tutejszej wspólnotcie, jak i rozpoczynający się ROK WIARY, bo czyż te słowa Marii Angeli Truszkowskiej: „Pragnij i staraj się o to, aby wszyscy ludzie poznali i ukochali Pana naszego Jezusa Chrystusa...” nie są wezwaniem do pracy ewangelizacyjnej? i czyż nie mogą stać jednym z mott rozpoczynającego się szczególnego czasu, gdy będziemy starać się umacniać naszą wiarę i więź z Bogiem?

Francuski etap peregrynacji Jasnogórskiej Ikony w obronie życia.

Wieczorem 25 listopada 2012 r. Jasnogórska Ikona w ramach swojej peregrynacji od oceanu do oceanu w obronie życia zawitała do Vaudricourt. Od apelowej godziny w niedzielę do poniedziałkowego wczesnego popołudnia trwało modlitewne czuwanie prowadzone przez mieszkających tam Ojców Oblatów. U stóp obrazu MB Częstochowskiej gromadzili się okoliczni mieszkańcy, również i polskiego pochodzenia, aby Bogu przez ręce Maryi powierzać blaski i cienie codziennego życia, intencje osobiste i wspólnotowe. Główna idea i intencja peregrynacji, ochrona i obrona ludzkiego życia i godności, w sposób uroczysty wybrzmiała podczas AKTU ODDANIA OCHRONY CYWILIZACJI ŻYCIA I MIŁOŚCI W RĘCE NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY wypowiedzianego na zakończenie uroczystej Eucharystii pod przewodnictwem przełożonego domu w Vaudricourt. Trzeba zaznaczyć, że wśród oddających cześć Najświętszej Pani i powierzających Jej swoje sprawy nie zabrakło naszych parafian i duszpasterzy.

Adwentowe oczekiwanie w polonijnej parafii w Bruay La Buisière...

Każdego roku wspólnota polonijna z Bruay La Buisière oraz okolicznych miejscowości gromadzi się na wspólnej modlitwie w dniu św. Barbary, patronki górników i ludzi ciężkiej pracy... W tym roku również zgromadziliśmy się na Mszy Świętej sprawowanej przez naszych duszpasterzy w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa, aby przez wstawiennictwo św. Barbary powierzać Dobremu Bogu wszystkie nasze intencje, szczególnie intencje górników (bo jak powszechnie wiadomo, północna Francja to ziemia kopalń, która w latach

dwudziestych i trzydziestych minionego stulecia dała zatrudnienie wielu naszym Rodakom): dla żyjących prosiliśmy o zdrowie i siły, jak i potrzebne łaski a dla zmarłych, a zwłaszcza dla tych, którzy zginęli w wypadkach na kopalni – o dar życia wiecznego. W wygłoszonej homilii usłyszeliśmy zachętę do wytrwałej i gorliwej modlitwy oraz do otwartości na Boże działanie, bo, jak przypominał homilista, Pan przychodzi nieustannie: przychodzi, by nas napełniać swoją mocą i łaską. Potrzebuje jednak naszego otwarcia, prostoty i pokory a wtedy dostrzeżemy, że Bóg jest i pragnie działać w nas i przez nas. Mamy nadzieję, że te wskazówki na początku czasu adwentowego czuwania pomogą nam owocnie przeżyć ten czas i dobrze przygotować się do Świąt Narodzenia Pańskiego, jak i dadzą nam umiejętność rozpoznawania przychodzącego Pana w każdej chwili naszego życia...

Dlatego też każdego dnia Adwentu musimy stawiać sobie na nowo pytania: **Czy jestem gotowy (gotowa) dobrze i owocnie przeżyć ten czas; czy jestem gotowy (gotowa) podjąć wszystkie jego zobowiązania? I co zamierzam przedsięwziąć, by ten czas był rzeczywiście czasem czuwania, modlitwy i radosnego oczekiwania?** Te pytania powracają w sposób szczególny w kolejne adwentowe niedziele, gdy słyszymy wezwanie Jana Chrzciciela, by przygotować drogi Panu, by prostować ścieżki dla Niego. W dobrym przeżyciu czasu Adwentu i daniu właściwej odpowiedzi na nurtujące nas pytania próbował również pomóc odwiedzający naszą wspólnotę ks. infułat Stanisław Jeż, Rektor Polskiej Misji Katolickiej we Francji. Przybył on w jego drugą niedzielę, by uhonorować złotym medalem zasługi PMK naszych Parafian, **KRYSTYNĘ i TEODORA KUROWIAK**, za ofiarną pracę na rzecz Misji, zwłaszcza za dzieło organizowania Domu PMK „Bellevue” w Lourdes i parafii św. Genowefy w Paryżu XVI. Te wszystkie adwentowe przeżycia skłaniają nas do ufnej, gorącej i wytrwałej modlitwy: **Dobry Boże, proszę Cię, by nadzieja Adwentu pozwoliła mi prostować często poplątane ścieżki mojego życia. Amen.**

Adwentowy dzień skupienia w Bruay La Buisnière.

18 grudnia 2012 r. w naszej parafii, w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buisnière zgromadzili się niemalże wszyscy Chrystusowcy pracujący we Francji na comiesięcznym dniu skupienia. Ten dzień skupienia przeżywany w adwentowym okresie oczekiwania i pełnego ufności wołania: **MARANA THA! PRZYJDŹ PANIE JEZU!** każe nam jednocześnie przystanąć i zapytać się **co uczyniliśmy w mijającym roku, aby siebie i ludzi powierzonych naszej duszpasterskiej pieczy, przyprowadzić do Pana; co uczyniliśmy, by Bóg mógł się rodzić w naszym życiu i je przemieniać; i czy pozwoliliśmy Mu na to?** Te trudne pytania przywołał na początku Eucharystii wieńczącej czas osobistej refleksji, modlitwy i adoracji przełożony prowincji, ks. Jan Ciągło SChr i powtórzył je przewodzący naszym jesiennym skupieniem przełożony naszego domu w Częstochowie, ks. Robert Biel SChr. Ks. Robert w konferencji ascetycznej poruszył szereg problemów bioetycznych, związanych z ochroną życia nienarodzonych, antykoncepcją czy problemem niepłodności, abyśmy w codziennej posłudze duszpasterskiej potrafili pomóc ludziom często zagubionym i omamionym przez propagandę cywilizacji śmierci; abyśmy stawali się budowniczymi cywilizacji życia i miłości. Niech postawione pytania powracają w czasie codziennego rachunku sumienia i stają się motorem do zrobienia dobrych postanowień na nowy rok i ich realizacji. I to także czyniliśmy przedmiotem naszych serdecznych, wzajemnych życzeń z okazji nadchodzących Świąt Narodzenia Pańskiego. Dziękowaliśmy również sobie za obecność i różnorodną posługę duszpasterską i życzyliśmy, aby Noworodzony Pan i Zbawiciel nas w tym wspomagał swoją łaską i błogosławieństwem. Przekazując sobie wyrazy wdzięczności i życliwości przełamaliśmy się białym opłatkiem... Następnie udaliśmy się do domu prowincjalnego Sióstr Sercanek w Fouquières-les-Béthune, gdzie zasiedliśmy do przygotowanego przez Siostry wspólnego posiłku, podczas którego mogliśmy poczuć smak tradycyjnej polskiej wigilii.

Internetowa strona PMK Bruay La Buissière...

Nasza polonijna parafia ‘doczekała się’ internetowej strony... Można by rzec: taki świąteczny upominek... Zapraszamy zatem do wirtualnych odwiedzin, która, trzeba to przypomnieć i podkreślić, istnieje już ponad 90 lat. A oto ‘internetowe namiary’: www.bruay.tchr.fr

(francuska wersja językowa: www.bruay.tchr.fr/fr)

Relikwie św. Małgorzaty Marii Alacoque w Bruay La Buissière...

Dzięki życzliwości Sióstr Sercanek z pobliskiego Fouquières-les-Béthune (gdzie duszpasterze z Bruay celebrują każdego dnia Eucharystię dla wspólnoty Sióstr) na zakończenie czasu adwentowego oczekiwania kaplicę Najświętszego Serca Pana Jezusa odwiedziły relikwie św. Małgorzaty Marii Alacoque. Podczas nabożeństwa uczczenia relikwii prowadzonego przez ks. proboszcza Jana Kałużę SChr i przybyłe Siostry Sercanki Boskiemu Sercu Jezusa powierzaliśmy sprawy osobiste i całej wspólnoty. Bliskość Świąt Narodzenia Pańskiego ‘podpowiadała’ szczególną intencję modlitwy, by ten czas był przeżyty w pokoju i radości, aby Jezus Chrystus narodził się w sercu każdej i każdego z nas... i umacniał nas swoją łaską i błogosławieństwem...

Jasełka w polonijnej parafii Bruay La Buissière

Przedstawienia jasełkowe wpisują się w roczny program duszpasterski polonijnej parafii w Bruay La Buissière. Na początku tego roku dzieci uczęszczające na katechizację przygotowywane przez swoje katechetki odegrały te Bożonarodzeniowe misteria wobec licznie zgromadzonych parafian. Najpierw w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay w Niedzielę Chrztu Pańskiego, na zakończenie liturgicznego okresu Bożego Narodzenia, a następnie w salle polyvalente w Houdain w święto Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni, kiedy to w polskiej tradycji kończymy śpiewanie kolęd i pastorałek. Ów występ naszych dzieci to nie tylko oddanie czci Nowonarodzonemu Zbawicielowi, lecz a może przede wszystkim podziękowanie Bogu za Jego nieskończoną miłość do człowieka, do każdego z nas... Dzieci, wypowiadając z pamięci swoje teksty jak i radośnie śpiewając polskie i francuskie kolędy, chcą o tej Bożej miłości powiedzieć wszystkim zgromadzonym i podziwiającym ich występ; chcą mówić, że Bóg tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. (por. J 3,16)

Jasełkowe misterium w salle polyvalente w Houdain zostało nadto ubogacone ludowymi tańcami i śpiewami w wykonaniu naszych dzieci oraz grupy zapaleńców – dawnych działaczy KSMP, którzy swoim występem przypomnieli sobie, jak i publiczności dawne lata: lata rozkwitu polskiej kultury i ludowej tradycji... Dziś może nie wygląda tak samo jak przed laty, ale podkreśla szacunek dla tradycji ojców: jest wymownym świadectwem jej pielęgnowania i przekazywania kolejnym pokoleniom polskich zwyczajów i polskiej kultury.

W lokalnej prasie o naszej wspólnotcie i o naszym organiście...

Lokalna prasa, konkretnie „La Voix du Nord”, w jednym z listopadowych numerów (zob. wydanie Béthune-Bruay z 11.11.2012 r.) zamieściła obszerny artykuł o naszym organiście, p. Bernardzie Gajnym i o jego wielkiej pasji jaką jest muzyka. Na jego podstawie w jednym z wiosennych numerów „Głosu katolickiego” możemy o tej pasji poczytać (A. J., «Muzykowanie w rodzinie», GK LV[2013], nr 16[2498], s. 19). Od czasu do czasu na łamach wspomnianej edycji lokalnego dziennika pojawiają się wzmianki bądź szersze sprawozdania z życia naszej parafialnej i polonijnej wspólnoty (w numerze z początku lutego br. ukazała się wzmianka o przedstawieniu jasełkowym w Houdain, natomiast w numerach ukazujących się w czasie paschalnej oktawy przeczytamy o przeżywaniu tych najważniejszych świąt w ‘polskiej kaplicy’ w Bruay oraz o tradycjach z nimi związanych – „święconka”)

Siostry Sercanki świętują jubileusz 50-lecia prowincji francuskiej z parafianami z Bruay La Buissière

W tym roku Siostry Sercanki pracujące we Francji obchodzą złoty jubileusz istnienia struktur prowincjalnych w tym kraju: albowiem przed 50 laty erygowano prowincję pw. św. Małgorzaty Marii Alacoque. Siostry mieszkające w domu prowincjalnym w Fouquières-les-Béthune (do których z Mszą Świętą każdego dnia dojeżdżają Chrystusowcy z Bruay La Buissière) postanowiły, że jedną z odsłon uroczystości jubileuszowych będą przeżywać razem z parafianami z Bruay. W ostatnią kwietniową niedzielę do kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay przybył liczny zastęp Sióstr, nie tylko mieszkanek pobliskiego Fouquières, lecz również cały autokar z Sercankami posługującymi w Polsce, w Stanach Zjednoczonych, we Włoszech z Przełożoną Generalną Sióstr, matką Agnieszką Kijowską SSCJ.

Obchody ku czci NMP królowej Polski oraz rocznicy uchwalenia konstytucji 3 Maja w polskiej kaplicy w Houdain.

„Od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19,27) – to ostatnie zdanie odczytywanej w uroczystość NMP Królowej Polski Ewangelii stało się kanwą okolicznościowej homilii w czasie Mszy Świętej w polskiej kaplicy w Houdain, na której licznie zgromadzili się mieszkańcy miejscowej polonijnej parafii obejmującej zasięgiem Bruay La Buissière, Houdain, Haillicourt i Divion a także Polonia z okolicznych miejscowości północnej Francji, zwłaszcza członkowie różnych działających w regionie polonijnych organizacji. Podczas wspólnej modlitwy w intencji naszej umiłowanej Ojczyzny w tę maryjną uroczystość i w 222 rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja homilista zachęcał nas, abyśmy Maryję zaprosili do siebie, do swojego życia i od Niej uczyli się jak szukać i wypełniać wolę Bożą. A gdy Ją już zaprosimy, to zaprosimy również Jej Syna, Jezusa Chrystusa – usłyszeliśmy w czasie kazania. I tu przypomniane i powtórzone nam zostały następujące słowa Ojca Świętego z jego homilii podczas tegorocznych obchodów Wigilii Paschalnej: „Zgódź się więc, aby zmartwychwstały Jezus wszedł w twoje życie, przyjmij Go jak przyjaciela, z ufnością: On jest życiem! Jeśli dotąd byłeś od Niego daleko, zrób mały krok – przyjmie cię z otwartymi ramionami. Jeśli jesteś obojętny – zaryzykuj: nie rozczarujesz się. Jeśli zdaje ci się, że trudno za Nim iść, nie lękaj się, powierz się Jemu, bądź pewien, że On jest blisko ciebie, jest z tobą i obdarzy cię pokojem, którego szukasz, i siłą, by żyć tak, jak On chce.” Zatem co nam pozostaje? Warto i trzeba podjąć to zobowiązanie; warto i trzeba zaryzykować to zaproszenie...

Komunijne uroczystości w naszej parafii...

Uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego i Zesłania Ducha Świętego, wieńczące okres paschalnej pięćdziesiątnicy w polskich kaplicach w Houdain i Bruay La Buissière (lecz również dla całej tej polonijnej wspólnoty, która, poza tymi kaplicami, gromadzi się także w świątyniach w Haillicourt, Divion i Sallaumines) od wielu, wielu już lat stają się liturgicznym tłem dla wydarzeń Pierwszej Komunii Świętej i Profession de Foi (uroczystego odnowienia przyrzeczeń chrzcielnych) młodszych przedstawicieli tej wspólnoty. Albowiem święto Wniebowstąpienia jest świętem obecności Pana pośród swojego ludu, a najpełniej ta obecność wyraża się w Eucharystii, kiedy możemy karmić się Najświętszym Ciałem i Krwią naszego Pana a który to Pokarm w tę uroczystość nasze dzieci przyjmują po raz pierwszy, natomiast Duch Święty uzdalnia nas do mężnego wyznawania wiary i dawania świadectwa oraz pozwala powiedzieć, że «Panem jest Jezus» (por. 1 Kor 12,3), a zatem wspomnienie dnia Jego zstąpienia na Apostołów w postaci ognistych języków to najwłaściwszy moment, aby w sposób świadomy i dobrowolny odnowić chrzcielne zobowiązania i wyznać wiarę w Trójjedynego Boga, Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Pragniemy przyzywać światła i mocy Ducha Pocieszyciela, więc z ufnością wołamy: „Przyjdź Duchu Święty, ja pragnę, oto dziś błagam Cię. Przyjdź w swojej mocy i sile, radością napełnij mnie.” Ta pieśń, która wybrzmiewa razem z hymnem *Veni Creator Spiritus* i sekwencją *Veni Sancte Spiritus*, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego staje się naszą modlitwą w intencji trzynastorga młodych parafian, którzy w to święto odnawiają chrzcielne

przyrzeczenia i uroczycie wyznają swoją wiarę oraz wołaniem za ośmiorgo naszych dzieci, które w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego po raz pierwszy w pełni uczestniczyło w Eucharystii. Chcemy prosić, aby Duch Święty je wszystkie napełniał swoim światłem, swoją mocą i swoimi darami, dlatego, parafrazując nieco znaną inwokację do Ducha Świętego, modlimy się dalej: **Przyjdź Duchu Święty, napełniaj serca naszych dzieci swoim światłem i swoimi darami oraz rozpalaj w nich ogień swojej miłości.** W tę modlitwę włączamy wszystkich, którzy podejmują wychowawczy trud i prosimy Ducha Świętego, aby udzielał darów mądrości i roztropności ich rodzicom, nauczycielom, katechetom i duszpasterzom...

Boże Ciało w Roku Wiary.

W uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, oddając publiczny hołd utajonemu w Najświętszym Sakramencie Chrystusowi, dziękujemy Mu i uwielbiamy Go, że pozostał z nami w sakramentalnym znaku Eucharystii. Uczestnicząc w liturgii tej uroczystości, stając przed Panem ze swoimi radościami, smutkami, doświadczeniami i nadziejami, chcemy to wszystko, wszystkie nasze sprawy i intencje Jemu zawierzyć.

Św. Siostra Faustyna w wielu miejscach swojego «Dzienniczka» opisała przeżycia z mistycznych spotkań z Chrystusem Eucharystycznym: podczas komunii świętej czy adoracji. W homilii, podczas celebracji Bożego Ciała w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buissière, zostały przypomniane niektóre takie fragmenty «Dzienniczka», choćby ten:

*Me serce ciągnie gdzie mój Bóg ukryty
Gdzie dzień i noc pozostaje z nami
Białą Hostią spowity,
Kieruje całym światem, obcuje z duszami.
Me serce ciągnie gdzie mój Pan się ukrywa,
Gdzie Jego miłość wyniszczona,
Lecz serce me czuje, że tu jest woda żywa
To mój Bóg żywy, choć kryje Go zasłona.*

(Dz, 1591)

Stanowią one zachętę, by powierzać siebie, swoich najbliższych i swoje sprawy Jezusowi, aby On to co jeszcze słabe uzdrowił i umocnił, a to co dobre wciąż udoskonalał. Zatem warto zaufać Chrystusowi, warto pozwolić Mu działać w nas i przez nas... Jednocześnie trzeba nieustannie umacniać wiarę w to, że Jezus pozostał z nami w znaku Eucharystii i towarzyszy nam na drogach ziemskiego pielgrzymowania i tą wiarą trzeba dzielić się z bliźnimi...

Na pielgrzymim szlaku...

Podczas wiosennych wakacji szkolnych Polskie Zjednoczenie Katolickie i polonijna parafia w Harnes i Billy Montigny zorganizowały pielgrzymkę dla dzieci, młodzieży i dorosłych do Lisieux, Pontmain i Montligeon. Uczestniczyły w niej dwie katechetki z naszej parafii i ich wnuki. Szczegółowe sprawozdanie ze wspólnego pielgrzymowania zamieszcza „Głos katolicki”: L. FOVET, «Pèlerinage de Lisieux-Pontmain-Montligeon organisé par la Mission catholique polonaise de Harnes (Pas-de-Calais)», GK LV[2013], nr 21[2503], s. 14-15.

Patronalne święto Prowincji naszych duszpasterzy i Sióstr.

W uroczystość Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej kierujemy nasze serca ku duchowej stolicy Polski, aby zawierzać Czarnej Madonnie nasze sprawy i intencje, by powierzać się opiece i wstawiennictwu Tej, która Jasnej broni Częstochowy... Dla naszej wspólnoty z Bruay La Buissière było to potrójne święto patronalne: bo nasi duszpasterze – Chrystusowcy oraz pracujące tu Siostry Felicjanki przeżywali święto swoich prowincji, a Siostry również – lokalnego domu. Zatem szczególną intencją modlitwy było wołanie za wszystkich Chrystusowców posługujących na francuskiej i hiszpańskiej ziemi oraz za dzieła podejmowane przez Siostry Felicjanki z przemyskiej prowincji w różnych miejscach świata.

Zawieraliśmy również tych wszystkich, którzy są powierzeni ich opiece. Na sprawowanej w tym dniu Eucharystii wszyscy modliliśmy się za siebie wzajemnie. A bratersko-siostrzane spotkanie przy grillu było przedłużeniem radosnego, wspólnego świętowania.

Pielgrzymka do Dadizele (Belgia) w Roku Wiary.

„Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana” (Łk 1,45) – na słowach pochwały, jakie wypowiedziała Elżbieta do Najświętszej Maryi Panny osnuł swoje rozważanie ks. prałat dr Krystian Gawron, wicerektor PMK we Francji, podczas dorocznej pielgrzymki polonijnej do bazyliki mariackiej w belgijskim Dadizele, którą to polonijne stowarzyszenia religijne północnej Francji rozpoczynają kolejny rok formacyjny. Ewangelijna perykopa o zwiastowaniu, którą usłyszeliśmy w czasie Mszy Świętej oraz inne biblijne fragmenty, które opisują wiarę i ufność Bożej Matki to wskazanie i wezwanie dla nas, że należy wciąż pogłębiać i umacniać swoją wiarę. A Maryja, jak uczy ostatni Sobór, prowadzi w pielgrzymce wiary i utrzymuje swe zjednoczenie z Jezusem. Kościół naśladuje ten wzór, zachowuje nienaruszoną wiarę, mocną nadzieję i szczerą miłość (por. VIII rozdział soborowej konstytucji dogmatycznej o Kościele «Lumen gentium»). Zatem przykład zawierzenia Najświętszej Pani to swoisty i nieustanny apel, by tego od Niej się uczyć, zwłaszcza w przeżywanym Roku Wiary. Wspólne pielgrzymowanie w tym świętym czasie osób polskiego pochodzenia z Nord i Pas-de-Calais wraz ze swoimi duszpasterzami (także z naszej wspólnoty) ma umacniać w wierze, nadziei i miłości. Chcemy wzrastać w cnotach, chcemy postępować na drodze ku świętości, zatem wpatrujemy się w przykład Maryi, Bożej Matki, i staramy się go naśladować... Natomiast podczas popołudniowego nabożeństwa różańcowego ks. Wicerektor zachęcał wszystkich do wzięcia różańca w ręce i omadlania wszystkich spraw i intencji Kościoła i świata przez rozważanie tajemnic z życia Jezusa i Jego Matki.

Nie tylko w „Głosie katolickim”...

Nie tylko w „Głosie katolickim” ukazują się relacje z wydarzeń, jakie dzieją się w naszych wspólnotach. Do tygodnika polskiej emigracji wysyłają duszpasterze i parafianie, którzy pragną się podzielić tym, czym żyją ich parafie. Od czasu do czasu naszą działalność duszpasterską i nie tylko zauważają lokalne periodyki, w czym mają bardzo wielką zasługę nasi parafianie i ich rodziny... Pisaliśmy już, że lokalny dziennik ukazujący się w północnej Francji „La Voix du Nord” w edycji dla Béthune i Bruay co jakiś czas zamieszcza krótsze lub dłuższe sprawozdania z życia polonijnej wspólnoty zamieszkującej Bruay La Buissière, Houdain, Haillicourt i Divion. Taki artykuł odnajdziemy również w numerze z początku października...

Różańcowy miesiąc w naszej parafialnej wspólnotcie.

W październiku gromadzimy się w naszych świątyniach na różańcowych nabożeństwach, by rozważać tajemnice z życia Pana i Jego Matki oraz omadlać nasze sprawy i intencje: aby powierzać Dobremu Bogu nasze smutki i nadzieje, nasze troski i radości, nas samych – to, kim jesteśmy i to, co posiadamy... Gromadzimy się mniej bądź bardziej licznie: tak, jak podpowiada serce... i też na ile pozwala czas, zdrowie czy obowiązki... Październik to miesiąc ważnych rocznic dla całego naszego Narodu oraz dla naszych duszpasterzy – w tym miesiącu bowiem przypada 35. rocznica wyboru Karola Wojtyły na papieża oraz 65. rocznica śmierci Sługi Bożego Augusta kard. Hłonda, założyciela Towarzystwa Chrystusowego. Różańcowe medytacje opieramy przywołując dzieło życia i nauczanie tych dwóch wielkich Polaków, bo pragniemy je zgłębiać i wcielać w życie, a także przygotować się do kanonizacji bł. Jana Pawła II. Spotkania z różańcem w ręku animują różne grupy parafialne, przedstawiciele wszystkich stanów: przede wszystkim jest to Bractwo Różańcowe, lecz również dzieci i młodzież są zaangażowane w odczytywanie rozważań czy ‘prowadzenie dziesiątek’...

«Barbórka» i adwentowy dzień skupienia dla parafian z Bruay La Buissière...

Liturgiczne wspomnienie św. Barbary w górniczym regionie Nord – Pas-de-Calais jest uroczyscie obchodzone. Choć od zamknięcia ostatniej kopalni minęło już ponad 20 lat, to ci, którzy w nich wiele lat pracowali, niemało się trudząc i niszcząc swoje życie i zdrowie, przez wstawiennictwo tej dziewicy i męczennicy proszą o potrzebne łaski dla siebie i swoich najbliższych – dla swoich rodzin. Razem z prośbą za jeszcze żyjących górników do Boga płynnie modlitwa za wszystkich, którzy odeszli do wieczności, szczególnie za tych, którzy stracili życie w różnych wypadkach na kopalni...

W polonijnej parafii w Bruay La Buissière te wszystkie intencje ofiarowaliśmy podczas Eucharystii celebrowanej w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa. A że wspomnienie św. Barbary przypada zawsze w czasie Adwentu, to nasze wspólne modlitewne spotkanie staje się swoistym adwentowym dniem skupienia dla całej wspólnoty. W okolicznościowym kazaniu zostaliśmy pouczeni jak mamy przeżywać ten liturgiczny okres: kaznodzieja, przytaczając fragmenty z felietonu ks. dra Tomasza Jaklewicza umieszczonego na portalu gosc.pl (<http://gosc.pl/doc/1797095.Adwentonina>), mówił o sposobach jak owocnie przeżyć Adwent, by stał się on rzeczywiście czasem czuwania i radosnego oczekiwania na przyjście Pana.

Czytelników naszego kalendarium przy okazji zachęcamy do zagłębienia i do włączenia się w internetowe rekolekcje adwentowe z polonijnej parafii w Amsterdamie prowadzonych w tym roku przez ks. Tomasza Jarzynkę, doktoranta z KULu (http://www.pmkamsterdam.nl/html_pl/rekolekcje/rekol2013-1.html) lub też do podobnych ćwiczeń pt. «WILKI DWA» głoszonych przez o. Adama Szustaka OP i Roberta „Litzę” Friedricha (<https://www.facebook.com/events/599309770136858/>).

W Niedzielę «GAUDETÉ» nasi parafianie...

W Niedzielę «GAUDETÉ» nasi parafianie wraz z siostrą organistką, s. M. Czesławą CSSF, ubogacali swoim śpiewem i grą Mszę Świętą w kościele saints Gervais et Protais w Burbure. Włączyli się również aktywnie w koncert kolęd, który odbywał się przed i po Mszy. Prasa lokalna wspomniała o tym wydarzeniu, szkoda, że nie zaznaczyła naszego w tym udziału, ale dołączone do prasowej informacji zdjęcie pokazuje grającego naszego Parafianina.

Innym wydarzeniem, w którym uczestniczyła kiluosobowa delegacja z naszej parafii, było odbywające się w sobotę 14 grudnia w Harnes IV FORUM LAIKATU. Przed południem wzięła ona udział w multimedialnej prezentacji encykliki papieża Franciszka «Lumen fidei», po południu natomiast wysłuchała wystąpienia na temat parafialnych rad duszpasterskich. Referat ten a raczej kontekst tego formacyjnego spotkania (rozpoczynający się w Merville synod prowincjalny dla diecezji Lille, Arras i Cambrai – <http://www.synodelac.fr/>) wywołał dyskusję na temat przyszłości polonijnych wspólnot parafialnych w Nord i Pas-de-Calais (co, dodajmy, współgra z tematem owego synodu – „Inventons les paroisses de Demain!”).

Adwentowy dzień skupienia dla chrystusowców z Francji

Od kilku już lat dzień skupienia w liturgicznym czasie Adwentu odbywa się w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buissière i ma on swoje tradycyjne ‘punkty’ programu, do których poza konferencją, adoracją Najświętszego Sakramentu, okazją do spowiedzi świętej i koncelebrowaną Eucharystią należą również: spotkanie opłatkowe i wigilijny obiad przygotowany przez Siostry Sercanki w pobliskim Fouquières-lès-Béthune oraz wspólna modlitwa za zmarłych współbraci przy zakonnym grobowcu na cmentarzu w Hesdigneul-lès-Béthune znajdującym się naprzeciw naszego dawnego domu prowincjalnego. Temu adwentowemu skupieniu przewodził nasz Przełożony Generalny, ks. Ryszard Głowacki SChr, który w czasie konferencji wskazywał na istotę swojej przełożenijskiej posługi a także, byśmy jako Chrystusowcy, pomimo rozproszenia, jakie wynika ze specyfiki naszej duszpasterskiej pracy, czuli się i byli jedną rodziną i wspólnotą. Z tym się wiąże gorliwa modlitwa za siebie nawzajem i o nowe powołania do zgromadzenia, odpowiedzialność za całe

Towarzystwo (także w sensie materialnym) i realizacja na co dzień testamentu Założyciela zawartego w parafrazie słów z arcykapłańskiej modlitwy Jezusa: **UN UNUM SITIS** – chcemy być jedno, chcemy tworzyć piękną wspólnotę, zatem prosimy Boga, aby nas wspierał w tym dziele i nas przemieniał. Ze swej strony pragniemy podjąć współpracę z Bożą łaską, włączyć nasze ludzkie siły, musimy jednak nieustannie zadawać sobie pytanie o naszą tożsamość – kim jesteśmy?; pytanie, które zostało nam przypomniane w homilii podczas Eucharystii wieńczącej nasze wspólnotowe skupienie...

Po Mszy Świętej nastąpiło odczytanie Ewangelii o narodzeniu Chrystusa i złożenie życzeń: najpierw przemówił ks. Generał, który, przypominając wigilijne przemówienie Założyciela z 1934 roku, życzył, byśmy szli, doszli i byli przy Boskiej Dziecinie w Betlejem, następnie ks. Prowincjał zwrócił się do wszystkich ze słowami życzeń i podziękowań, a potem wzajemnie składaliśmy sobie życzenia łamiąc się białym opłatkiem. Po tym pięknym, tradycyjnym, rodzinnym rytuale udaliśmy się do Hesdigneul i Fouquières. Zanim zasiedliśmy do wspólnego, rodzinnego stołu w domu prowincjalnym Sióstr Sercanek w Fouquières, by spożywać Boże dary przygotowane przez Siostry, zatrzymaliśmy się na modlitwę przy grobie naszych dziewięciu współbraci w Hesdigneul.

Adwentowy dzień skupienia dla chrystusowców z Francji

Od kilku już lat dzień skupienia w liturgicznym czasie Adwentu odbywa się w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buisserie i ma on swoje tradycyjne 'punkty' programu, do których poza konferencją, adoracją Najświętszego Sakramentu, okazją do spowiedzi świętej i koncelebrowaną Eucharystią należą również: spotkanie opłatkowe i wigilijny obiad przygotowany przez Siostry Sercanki w pobliskim Fouquières-lès-Béthune oraz wspólna modlitwa za zmarłych współbraci przy zakonnym grobowcu na cmentarzu w Hesdigneul-lès-Béthune znajdującym się naprzeciw naszego dawnego domu prowincjalnego. Temu adwentowemu skupieniu przewodził nasz Przełożony Generalny, ks. Ryszard Głowacki SChr, który w czasie konferencji wskazywał na istotę swojej przełożeńkiej posługi a także, byśmy jako Chrystusowcy, pomimo rozproszenia, jakie wynika ze specyfiki naszej duszpasterskiej pracy, czuli się i byli jedną rodziną i wspólnotą. Z tym się wiąże gorliwa modlitwa za siebie nawzajem i o nowe powołania do zgromadzenia, odpowiedzialność za całe Towarzystwo (także w sensie materialnym) i realizacja na co dzień testamentu Założyciela zawartego w parafrazie słów z arcykapłańskiej modlitwy Jezusa: **UN UNUM SITIS** – chcemy być jedno, chcemy tworzyć piękną wspólnotę, zatem prosimy Boga, aby nas wspierał w tym dziele i nas przemieniał. Ze swej strony pragniemy podjąć współpracę z Bożą łaską, włączyć nasze ludzkie siły, musimy jednak nieustannie zadawać sobie pytanie o naszą tożsamość – kim jesteśmy?; pytanie, które zostało nam przypomniane w homilii podczas Eucharystii wieńczącej nasze wspólnotowe skupienie...

Po Mszy Świętej nastąpiło odczytanie Ewangelii o narodzeniu Chrystusa i złożenie życzeń: najpierw przemówił ks. Generał, który, przypominając wigilijne przemówienie Założyciela z 1934 roku, życzył, byśmy szli, doszli i byli przy Boskiej Dziecinie w Betlejem, następnie ks. Prowincjał zwrócił się do wszystkich ze słowami życzeń i podziękowań, a potem wzajemnie składaliśmy sobie życzenia łamiąc się białym opłatkiem. Po tym pięknym, tradycyjnym, rodzinnym rytuale udaliśmy się do Hesdigneul i Fouquières. Zanim zasiedliśmy do wspólnego, rodzinnego stołu w domu prowincjalnym Sióstr Sercanek w Fouquières, by spożywać Boże dary przygotowane przez Siostry, zatrzymaliśmy się na modlitwę przy grobie naszych dziewięciu współbraci w Hesdigneul.

O przeżywaniu tajemnicy Narodzenia Pańskiego w naszej parafii...

Mocno zakorzeniona w naszej wspólnocie parafialnej tradycja śpiewania kolęd i pozostawiania bożonarodzeniowych dekoracji aż do święta Ofiarowania Pańskiego pozwala na zorganizowanie niemalże w każdym jej 'sektorze' radosnego popołudnia przy kawie

i drożdżowym cieście czy babce połączonym ze śpiewem kolęd i ludowych piosenek. I tak w tym roku też się stało, jednak na szczególną uwagę zasługują dwa corocznie organizowane wydarzenia związane ze świętami Narodzenia Pańskiego: to jasełkowe przedstawienie w wykonaniu dzieci z katechizmu podczas Eucharystii w Niedzielę Chrztu Pańskiego w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buissière oraz jasełka i ludowe tańce w sali merostwa w Houdain, które zostały przedstawione 26 stycznia przez dzieci, lecz również przez ich rodziców i dziadków, tworzących grupę pasjonatów pragnących pielęgnować piękne polskie zwyczaje i tradycje.

W wystawionych jasełkach mali i więksi aktorzy-amatorzy próbowali ukazać nieskończoną miłość Boga do człowieka: tak Bóg umiłował świat i ludzi, że dla ich zbawienia stał się jednym z nas...; próbowali też przekazać, iż Dobra Nowina o zbawieniu: to, co Jezus głosił jest ponadczasowe i wciąż aktualne. Stąd też poza typowymi postaciami związanymi z tajemnicą Wcielenia (Maryja, Józef, Aniołowie, Pasterze, Herod, Mędrcy ze Wschodu) pojawiły się również postaci ze znanych bajek dla dzieci (Kopciuszek, Sierotka Marysia, Czerwony Kapturek, Jaś i Małgosia, Pinokio czy Rybak ze Złotą Rybką), które w swoich wystąpieniach ukazały cechy i postawy, które należy pielęgnować, naśladować i realizować na co dzień (życzliwość, dobroć, uczciwość, prawdomówność, pracowitość) oraz te, których należy unikać i wyrugować z życia (lenistwo, chciwość, nieszczerłość, kłamstwo). Również przedstawienie wigilijnej wieczerzy w wykonaniu dawnych działaczy KSMP z łamaniem się białym opłatkiem i wzruszającym momentem składania sobie świątecznych życzeń przypomina, jak winniśmy przeżywać święta Bożego Narodzenia: że są one świętami pełnymi pokoju, radości, wzajemnego przebaczenia i zrozumienia.

Dzieląc się naszymi świątecznymi przeżyciami zachęcamy do odwiedzenia fotogalerii z tych wydarzeń, jak i krótkich filmików przedstawiających tańczące nasze dzieci...

galerie:

- <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/81/adoracja-dzieciatka-jezus-w-kaplicy-nspj-w-bruay-la-buissiere-w-wykonaniu-dzieci-katechizmowych-fot-gerome>
- <http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/82/arbre-de-noel-ad-2014-dans-la-salle-de-la-maire-dhoudain-fot-justine-s>

filmy:

- <https://www.youtube.com/watch?v=mqeVDaynSjI>
- <https://www.youtube.com/watch?v=67tBNUykDcM>

O naszym parafialnym święcie można poczytać w lokalnej prasie i w „Głosie katolickim”: T. MIKULAK, «Nieskończona miłość Boga do człowieka...», GK LV[2014] nr 7[2533], s. 16-17.

Modlitewne spotkanie polonijnych dzieci z Nord – Pas-de-Calais i ich katechetów w Amettes.

Od dobrych kilku lat (poza rokiem ubiegłym, kiedy to potężny atak zimy u progu kalendarzowej wiosny sparaliżował niemalże całkowicie północną Francję, ale nie tylko...) w okresie Wielkiego Postu dzieci uczęszczające na katechizację z regionu Nord – Pas-de-Calais wraz ze swoimi rodzicami i katechetami gromadzą się na wspólnej modlitwie. Miejscem tej modlitwy w minionym (choć jak wspomnieliśmy, nie zrealizowanym) oraz w tym roku stało się Amettes – miejsce dokąd zmierzają pielgrzymki z całego regionu, gdyż tu urodził się i wzrastał św. Benedykt Józef Labre, święty znany z umiłowania modlitwy i ascezy oraz z pielgrzymowania po całej Europie, stąd też uważany jest za patrona wszystkich pielgrzymów. Zatem przybyliśmy 26 marca br. do Amettes z wielu polonijnych parafii z Nord i Pas-de-Calais: z Dechy, Guesnain i z Dourges, z Lens, Liévin, Barlin i Noeux-les-Mines, z Calonne Ricouart i Marles-les-Mines, z Harnes i Billy Montigny, z Oignies i Ostricourt oraz z Bruay La Buissière, Houdain, Haillicourt i Divion. Ponad 130 dzieci z tychże parafii wraz ze swoimi katechetami i duszpasterzami oraz innymi dorosłymi, wśród których byli ich rodzice i dziadkowie, stworzyło wspólnotę niemalże 200 pielgrzymów.

Przybyliśmy tu z wieloma intencjami, tymi osobistymi i intencjami naszych rodzin i przyjaciół, z intencjami naszych parafialnych wspólnot oraz diecezji; w naszą modlitwę

włączyliśmy intencje całego Kościoła i świata. A wszystkie te intencje włączyliśmy w sprawowaną na początku naszego modlitewnego spotkania Eucharystię pod przewodnictwem ks. dziekana Daniela Zylinskiego, wokół którego zgromadzili się koncelebranci – nasi duszpasterze: o. Roman Domagała OMI, ks. Ryszard Kaczor SChr, ks. Jan Kałuża SChr, ks. Piotr Michniak, o. Grzegorz Napierała OMI, ks. Jerzy Zawierucha SAC i piszący owo sprawozdanie, duchowy opiekun Krucjaty Eucharystycznej, który też wygłosił okolicznościowe kazanie. Nasze intencje wypowiedzieli najmłodszy przedstawiciele parafii w czasie modlitwy powszechnej a całą modlitwę dopełniał gromki i radosny śpiew dzieci i wszystkich uczestników liturgii przy organowym akompaniamencie s. M. Czesławy CSSF.

Nasze spotkanie, jak to zaznaczył ks. dziekan na początku Mszy Świętej odprawianej w kościele st Sulpice w Amettes, wypadło w dniu szczególnym, bo w rocznicę urodzin świętego a Liturgia Słowa tego dnia przypominała nam drogowskazy, które pozostawił nam Bóg na naszym pielgrzymowaniu do Jego wiecznego Domu, w naszym dążeniu do świętości; że te drogowskazy to Boże Prawo, które jest naszą mądrością i umiejętnością w oczach wszystkich narodów (por. Pwt 4,6a) a za jego gorliwe wypełnianie i zachęcanie innych do życia wedle niego czeka nas wspaniała nagroda, o czym przypomniał nam Pan Jezus w odczytanym fragmencie Ewangelii (por. Mt 5,17-19). By dobrze sprostać temu zadaniu, jak mówił kaznodzieja, trzeba nam nieustannie prosić Boga o pomoc i łaskę i tę prośbę pozostawiliśmy w księdze intencji modlitewnych wyłożonej w rodzinnym domu św. Benedykta Józefa, do którego udawaliśmy się w mniejszych grupach w ramach bliższego zapoznawania się z życiem i dziełem świętego. Rozpoczęliśmy je po zakończeniu Eucharystii, gdzie w sali przyjęć pielgrzymów obejrzelśmy film-diaporamę opowiadającą o życiu patrona pielgrzymów, a następnie podzieliliśmy się na wspomniane mniejsze grupy, by zobaczyć pamiątki związane ze św. Benedyktem Józefem zgromadzone w parafialnym kościele czy rodzinnym domu.

Podczas spotkania w sali zostaliśmy wzmocnieni filiżanką dobrej kawy i kawałkiem tradycyjnego placka a wszystkie dzieci otrzymały poczęstunek w postaci owocowego soczku i francuskiego ciastka 'pain au chocolat'. Nastąpiło też tam losowanie tradycyjnej tomboli, która na początku roku była rozprowadzana w polonijnych parafiach regionu. Główna nagroda, którą jest udział w 139. Pielgrzymce Polaków do Lourdes na przełomie maja i czerwca br., 'powędrowała' do posiadacza losu nr **452**. Wyrazamy wdzięczność Bogu za to wspólne spotkanie, lecz pragniemy również dziękować wszystkim, którzy trudzili się przy jego organizowaniu – zarządowi Krucjaty Eucharystycznej, katechetkom ze wszystkich parafii regionu oraz tym, którzy nas podejmowali w Amettes.

A naszą prośbę z księgi modlitewnych intencji przedstawiamy wszystkim czytelnikom, nieśmiało prosząc o włączenie się do ufnej i gorliwej modlitwy: **«Seigneur Dieu, par l'intercession de st Benoît-Joseph, nous Te confions la jeune génération des Français d'origine polonaise de toute la region et nous Te prions: aide-les, aide-nous à mener une vie saine et honnête pour atteindre l'union éternelle avec Toi, pour devenir saints!»**

ks. Tomasz Mikulak SChr, Bruay La Buissière, duchowy opiekun Krucjaty Eucharystycznej

To sprawozdanie znajdziemy w „Głosie katolickim”: T. MIKULAK, «Modlitewne spotkanie w Amettes», GK LVI[2014] nr 16[2542], s. 18-19.

Zaproszenie na stronę internetową...

Na naszej parafialnej stronie internetowej można oglądać różnorodne fotogalerie z parafialnych wydarzeń... w ostatnim czasie pojawiły się zdjęcia z celebracji tegorocznych Świąt Paschalnych, dekoracji naszych świątyń na ten czas (<http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/87/fetes-des-paques-ad-2014-dans-notre-communaute>), jak i z okazji kanonizacji Jana XXIII i Jana Pawła II (<http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/88/z-okazji-kanonizacji-jana-xxiii-i-jana-pawla-ii>) oraz z celebracji trzeciomajowych w Houdain (<http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/90/podczas-wspolnej-modlitwy-w-intencji-ojczyzny-w>

polskiej-kaplicy-w-houdain) i ze spotkania naszych parafian z alumnem WSD Towarzystwa Chrystusowego z Poznania (<http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/89/un-jeune-seminariste-de-la-societas-christi-raconte-lhistoire-de-sa-vocation-et-incite-a-la-priere-pour-les-vocations-religieuses-et-sacerdotales>)

Gość [Goście] z Poznania... = Nasi klerycy na duszpasterskim stażu we Francji...

W pierwszy, nieco przedłużony, weekend maja do naszej prowincji przybywają alumni I, IV, V i VI roku Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Chrystusowego z Poznania wraz z rektorem, ks. Andrzejem Łysym SChr. Zostają 'rozdzieleni' po niektórych naszych placówkach duszpasterskich, zwłaszcza w regionie paryskim, a dwóch akolitów ma okazję spędzić ten czas w polonijnych parafiach w Pas-de-Calais. Jest to wspaniała okazja do zapoznania z różnorodną posługą chrystusowców we Francji: zarówno wśród młodej i starej Polonii, jak również ze specyfiką duszpasterstwa w Kościele lokalnym.

Do naszej wspólnoty przybywa jeden z nich – kl. Krzysztof Grabowski SChr, który na niedzielnych Mszach Świętych przedstawia historię swojego powołania i zachęca do modlitwy w intencji powołanych do służby Bożej, jak i o nowe powołania. W swojej wypowiedzi podkreślił przykład dobrego wychowania i wiarę rodziców, dzięki którym ziarno powołania mogło się rozwijać w sercach tych młodych ludzi, by pewnego dnia zaowocować pozytywną odpowiedzią na wołanie Pana. Jakże ważne jest, by przekazywać skarb wiary swoim dzieciom i wnukom! Dlatego trzeba usilnie modlić się w intencji chrześcijańskich rodzin, by ów skarb przekazywały kolejnym pokoleniom, by ukazywały wartości, na których warto i trzeba budować swoje życie i przyszłość. Zachęcamy do tej modlitwy wszystkich czytelników, jak i do modlitwy o powołania zakonne i kapłańskie...

Jednocześnie zachęcamy do obejrzenia fotografii...

- <http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/89/un-jeune-seminariste-de-la-societas-christi-raconte-lhistoire-de-sa-vocation-et-incite-a-la-priere-pour-les-vocations-religieuses-et-sacerdotales>

3 maja 2014 r. w Houdain...

Każdego roku w uroczystość NMP Królowej Polski i Narodowe Święto rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja licznie gromadzimy się na wspólnej modlitwie (nawet więcej: zgromadziliśmy się bardzo licznie – bo kaplica była wypełniona po brzegi mieszkańcami parafii z różnych jej sektorów, jak i przedstawicielami lokalnych polonijnych organizacji). Powierzamy Bogu przez ręce Maryi, naszej Matki i Królowej sprawy osobiste oraz intencje całej wspólnoty, Kościoła i świata. Szczególnie w tym dniu modlimy się w intencji naszej umiłowanej Ojczyzny, aby rozwijała się w pokoju; a każdy Polak czy w kraju, czy na emigracji trwał w wierze i tradycji ojców...

W tym roku ta uroczystość przypadła w sobotę a wieczorna Eucharystia, którą sprawujemy każdej soboty w polskiej kaplicy w Houdain, jest już mszą niedzielną. Zatem rozważając ewangelijną perykopę o uczniach z Emaus, razem z nimi chcemy wołać: **Zostań z nami, Panie! Bądź towarzyszem w naszej ziemskiej pielgrzymce i daj odczuwać nieustannie Twoją bliskość i obecność** (por. Łk 24,29). Jednocześnie pragniemy wsłuchiwać się w Jezusowe pouczenia, pragniemy żyć Jego Ewangelią na co dzień, dlatego wpatrujemy się w Maryję: w Tę, która najdoskonalej wypełniła wolę Pana; w Tę, która zachowywała i rozważała słowo Boże w swoim sercu (por. Łk 2,19.51b). Bo pragniemy całym sercem zawierzyć się Panu i Jego woli poszukiwać i wypełniać w swoim życiu...

W tegoroczne obchody tego maryjnego święta wpisuje się dziękczynienie za dar kanonizacji Jana XXIII i Jana Pawła II: zatem po zakończonej Mszy Świętej każdy z uczestników liturgii miał okazję indywidualnego uczczenia relikwii tego drugiego – świętego naszego Rodaka na stolicy Piotrowej i zabrania pamiątkowych obrazków z modlitwą za wstawiennictwem tych dwóch nowych świętych. Ponadto chcemy zauważyć obecność alumna V roku Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Chrystusowego z Poznania, który dzielił się świadectwem powołania i zachęcał nas wszystkich do gorliwej modlitwy za kapłanów, zakonników i siostry zakonne oraz o nowe i święte powołania do służby Bożej. Może i z naszej wspólnoty Pan wzywa kogoś do wyłącznej służby

dla siebie...: zatem ta modlitwa jest bardzo, bardzo potrzebna, abyśmy potrafili właściwie odczytać i wypełniać życiowe powołanie... A Maryja – nasza Matka i Królowa – niech będzie dla nas przewodniczką i orędowniczką w codziennym podejmowaniu tego przecież niełatwego zadania...

Zapraszamy do fotogalerii:

<http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/90/podczas-wspolnej-modlitwy-w-intencji-ojczyzny-w-polskiej-kaplicy-w-houdain> i do lektury sprawozdania w „Głosie katolickim”: T. MIKULAK, «3 Maja w Houdain», GK LVI[2014], nr 20[2546], s. 16-17.

«Przyjdź Duchu Święty kieruj naszym losem i prowadź nas nieustannie...»

Nasza polonijna wspólnota co roku przeżywa uroczystość Pierwszej Komunii Świętej oraz uroczyste odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych i wyznanie wiary (Profession de Foi) dzieci na zakończenie czteroletniej katechizacji. Te ważne wydarzenia mają od wielu lat już swoje stałe daty – związane z zakończeniem okresu wielkanocnego. W bieżącym roku ośmioro dzieci odnowiło swoje chrzcielne zobowiązania w uroczystość Zesłania Ducha Świętego w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buissière; dziesięcioro dzieci w dwóch równych grupach po raz pierwszy przyjęło Pana Jezusa do swojego serca w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego w kaplicy w Bruay i w następującą po niej VII Niedzielę Wielkanocy w kaplicy w Houdain. W tym roku dodatkowo staliśmy się świadkami bierzmowania dziewięciu młodych parafian, którego udzielił pasterz naszej diecezji, J.E. ks. bp Jean-Paul Jaeger, podczas Eucharystii sprawowanej w V Niedzielę Wielkanocy w kaplicy Najświętszego Serca Jezusowego.

Pisząc przed rokiem o komunijnych uroczystościach w naszej wspólnocie ośmieliliśmy się prosić o modlitwę w intencji najmłodszej generacji naszych parafian i zamieściliśmy przykład takiej modlitwy, która jest parafrazą znanej inwokacji do Ducha Świętego (T. MIKULAK, «Komunijne uroczystości w Bruay La Buissière i Houdain», GK LV[2013], nr 22[2504], s. 18). W tym roku również zwracamy się z prośbą o to modlitewne wsparcie, zatem ponownie wołamy: **Przyjdź Duchu Święty, napelniaj serca naszych młodych parafian – tych, którzy zostali umocnieni darem Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania; tych, którzy po raz pierwszy w pełni uczestniczyli w Eucharystii oraz tych, którzy w uroczysty sposób odnowili swoje chrzcielne przyrzeczenia swoim światłem i swoimi darami oraz rozpalaj w nich ogień swojej miłości.** Przyzywamy światła i mocy Ducha Pocieszyciela, aby towarzyszył naszym dzieciom i młodzieży, aby wspierał ich rodziców, nauczycieli, wychowawców i katechetów, aby oświecał naszych duszpasterzy – księży z Towarzystwa Chrystusowego i Siostry Felicjanki, aby w końcu prowadził wszystkich tych, którzy gromadzą się na wspólnej modlitwie w polskich kaplicach w Bruay, Houdain i Divion oraz w kościołach w Haillicourt i Sallaumines... Zatem staramy gorliwie modlić się: **Przyjdź Duchu Święty, kieruj naszym losem i prowadź nas nieustannie, abyśmy potrafili wyznawać, że Panem naszym jest Jezus (por. 1 Kor 12,3) – jedyna i prawdziwa droga do pełni życia i szczęścia...** (por. J 14,6), co przypomniła nam dobitnie Ewangelia, którą rozważaliśmy w uroczystość bierzmowania w naszej parafii.

Zapraszamy do internetowych fotogalerii z naszych uroczystości parafialnych:

- Bierzmowanie: <http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/91/confirmation-dans-notre-paroisse>
- I Komunia w Bruay:
<http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/92/pierwsza-komunia-swieta-w-kaplicy-w-bruay>
- I Komunia w Houdain:
<http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/93/pierwsza-komunia-swieta-w-houdain-fot-carole-tanas>
- Profession de Foi:

<http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/94/profession-de-foi-dans-notre-paroisse-polonaise> jak i do „Głosu katolickiego”: T. MIKULAK, «Droga do pełni życia i szczęścia», GK LVI[2014], nr 25[2551].

Badź z nami Maryjo, Królowo Wniebowzięta, i wspieraj nas na drogach naszego życia...

*On a fêté l'Assomption de la Vierge Marie dans les grandes ou petites communautés... en célébrant l'Eucharistie et en bénissant les bouquets des fleurs et des herbes ainsi que les fruits et les légumes... W uroczystość Wniebowzięcia NMP spotkaliśmy się na wspólnej modlitwie, na Eucharystii w mniejszych bądź większych wspólnotach... – w tym jednym zdaniu, obojętnie w jakim języku: polskim czy francuskim, można by streścić przeżywanie jednej z najważniejszych uroczystości maryjnych w roku, Jej Wniebowzięcia, Jej wyniesienia do chwały niebios. Ale samo święto już niesie niesamowicie ważną treść: przypomina o celu, do którego powołany jest każdy uczeń Chrystusa, że wszyscy jesteśmy powołani, by osiągnąć wieczne zjednoczenie z Panem w Jego królestwie prawdy, pokoju i zbawienia. Liturgiczna księga „Obrzędy Błogosławieństw dostosowane do zwyczajów diecezji polskich” (polskie tłumaczenie *De benedictionibus*) we wprowadzeniu (przygotowaniu wiernych) do błogosławieństwa ziół i kwiatów w uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (OB t. II, rozdział 58) zwraca uwagę na to powszechne powołanie do bycia z Panem na wieki. Cytując soborową konstytucję o Liturgii Świętej *Sacrosanctum Concilium* zaznacza, że „w Niepokalanej i Wniebowziętej Matce naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Kościół podziwia i wysławia wspaniały owoc Odkupienia i jakby w przezręczym obrazie ogląda to, czym pragnie i spodziewa się być.” (OB 1412; por. KL 103). Również w zakończeniu modlitwy błogosławieństwa powraca ta eschatologiczna treść uroczystości Wniebowzięcia Matki Bożej: „A gdy będziemy schodzić z tego świata, niech nas, niosących pełne naręcza dobrych czynów, przedstawi Tobie, [Panie, nasz Boże], Najświętsza Dziewica Wniebowzięta, najdoskonalszy owoc tej ziemi, abyśmy zasłużyli na przyjęcie do Twojego domu.” (OB 1413)*

Zatem cieszy, że pomimo upływających lat potomkowie polskich emigrantów z lat dwudziestych i trzydziestych ubiegłego stulecia podtrzymują tradycję przynoszenia ziół, kwiatów, owoców i warzyw do pobłogosławienia, że w tę maryjną uroczystość potrafią się zmobilizować i mimo wakacji, licznie zgromadzić się na dziękczynnej modlitwie uwielbienia w kościołach i kaplicach naszej polonijnej parafii Bruay La Buisnière. Przez wstawiennictwo Maryi, naszej Matki i Królowej i razem z Nią zanosiliśmy w ten świąteczny dzień i w jego wigilię gorącą modlitwę do Boga, by błogosławił naszej pracy i naszemu wypoczynkowi, by wspierał nas swoją łaską w doczesnej pielgrzymce do wiecznego domu. Wpatrując się zaś w przykład Maryi, pytaliśmy siebie: **czy potrafimy całkowicie zaufać Bogu, powierzyć Mu całe życie? Est-ce que nous sommes capables de mettre toute notre confiance en Dieu?...** i wołaliśmy o wstawiennictwo oraz opiekę Wniebowziętej Bożej Rodzicielki: **Maryjo, naucz nas szukać i pełnić wolę Boga. Ucz nas bycia ludźmi zawierzenia, którzy nie wahają się złożyć całej nadziei w Bogu... Sainte Vierge Marie, apprends-nous à chercher et à accomplir la volonté de Dieu. Apprends-nous à mettre la confiance en Dieu et en Sa Providence...**

Naszą wspólną modlitwę ożywiały znane maryjne pieśni wielbiące Jej cnoty oraz wyrażające naszą cześć, jak i prośbę o Jej orędownictwo. Słowami jednej z pieśni kończymy tę refleksję i nimi pragniemy się nieustannie modlić o opiekę i pomoc naszej Matki i Królowej. Do takiej ufnej i wytrwałej modlitwy wszystkich zachęcamy...

Dzwoni cudna pieśń modlitwy wśród zielonych pól

O Maryjo weź w opiekę życia trud i ból.

Niwy, łąki, chaty, wioski, miasta niezliczone

U stóp Twoich pieśń brzmi rzewna pod Twoją obronę.

Zapraszamy na naszą internetową stronę do fotogalerii: <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/97/w-uroczystosc-wniebowziecia-nmp-spotkalismy-sie-na-wspolnej-modlitwie-na-eucharystii-w-mniejszych-badz-wiekszych-wspolnotach>, jak i do lektury „Głosu katolickiego”, gdzie ukazało się niniejsze sprawozdanie: T. MIKULAK, «Badź z nami Maryjo, Królowo Wniebowzięta», GK LVI[2014], nr 32[2558], s. 19.

Wspólne pielgrzymowanie do Dadizele.

Tradycyjnie Polonia z Nord i Pas-de-Calais (a pośród niej nasi parafianie i duszpasterze) u progu nowego roku szkolnego i katechetycznego, roku pracy w polonijnych stowarzyszeniach i organizacjach udała się z pielgrzymką do bazyliki mariackiej w belgijskim Dadizele, by przez wstawiennictwo Maryi, Matki Bożej, św. Stanisława Kostki (patrona dnia, w którym odbywało się wspólne pielgrzymowanie) oraz innych polskich świętych i błogosławionych, prosić o potrzebne łaski i Boże błogosławieństwo w kolejnym roku. Parafianom z polonijnych ośrodków duszpasterskich w północnej Francji towarzyszyli ich duszpasterze (w tym sześciu chrystusowców), a wspólnej modlitwie podczas Eucharystii przewodniczył wicerektor PMK we Francji, ks. prałat dr Krystian Gawron, który również wygłosił okolicznościowe kazanie.

Różańcowy miesiąc AD 2014

Można by rzec, że różańcowy miesiąc AD 2014 został zdominowany przez obradujące w Rzymie III Nadzwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów, którego tematyką i hasłem są „Wyzwania duszpasterskie wobec rodziny w kontekście ewangelizacji”. Przesuwając paciorki różańca i rozważając tajemnice z życia Jezusa i Jego Matki, wierni omadlają synodalne debaty, prosząc, by towarzyszyło im światło i moc Ducha Świętego. Modlą się również w intencji rodzin chrześcijańskich, które są przecież przedmiotem obrad Synodu Biskupów. Do tej modlitwy wzywa nas wszystkich papież Franciszek (nieustannie powtarzając swój apel): niedzielę poprzedzającą rozpoczęcie obrad synodalnych ustanowił dniem szczególnej modlitwy w tej intencji oraz ułożył specjalną modlitwę do Świętej Rodziny w intencji rodzin i synodu (którą po raz pierwszy odmówił na zakończenie modlitwy Anioł Pański w Święto Świętej Rodziny, 29 grudnia 2013 r.)

*Jezu, Maryjo i Józefie
w Was kontemplujemy blask prawdziwej miłości,
do Was zwracamy się z ufnością.
Święta Rodzino z Nazaretu,
uczyń także nasze rodziny
środowiskami komunii i wieczernikami modlitwy,
autentycznymi szkołami Ewangelii i małymi Kościołami domowymi.
Święta Rodzino z Nazaretu
niech nigdy więcej w naszych rodzinach nikt nie doświadcza
przemocy, zamknięcia i podziałów:
ktokolwiek został zraniony albo zgorszony
niech szybko zazna pocieszenia i uleczenia.
Święta Rodzino z Nazaretu, oby przyszły Synod Biskupów
mógł przywrócić wszystkim
świadomość sakralnego i nienaruszalnego charakteru rodziny,
jej piękna w Bożym zamyśle.
Jezu, Maryjo i Józefie, usłyszcie, wysłuchajcie naszego błagania.*

Polonijna parafia z Bruay La Buissière odpowiedziała na papieski apel i włączyła się w tę modlitwę: adorując Chrystusa Eucharystycznego w sobotę i niedzielę 27 i 28 września zawieraliśmy rodziny parafii i wszystkie rodziny chrześcijańskie oraz cały Kościół i rozpoczynający się Synod Biskupów, a papieska modlitwa wybrzmiewa każdego dnia podczas różańcowych nabożeństw. Zachęcamy wszystkich czytelników do indywidualnego i wspólnotowego odmawiania różańca a słowa św. Jana Pawła II z jego listu o Różańcu Świętym oraz Franciszka niech jeszcze bardziej wszystkich nas zmobilizują do wierności tej pięknej modlitwie...

Ja sam również nie pomijałem okazji, by zachęcać do częstego odmawiania różańca. Od mych lat młodzieńczych modlitwa ta miała ważne miejsce w moim życiu duchowym. [...] Różaniec towarzyszył mi w chwilach radości i doświadczenia. Zawierzyłem mu wiele trosk. Dzięki niemu zawsze doznawałem otuchy. [...] różaniec to modlitwa, którą bardzo ukochałem. Przedziwna modlitwa! Przedziwna w swej prostocie i głębi zarazem... (JAN PAWEŁ II, «List Apostolski Rosarium Virginis Mariae», 2)

Różaniec otwiera nas na Boga, pomaga przezwyciężyć egoizm i wnosi pokój w serca, w rodziny, w społeczeństwo i w świat... (por. Franciszek, «Przesłanie do młodych Litwinów zgromadzonych w Kownie na VI Dniu Młodzieży Litwy») Różaniec wspiera nas w zmaganiach ze złem (por. Franciszek, «Homilia 15.08.2013»)

Jednocześnie zapraszamy do galerii zdjęć: <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/98/rozancowy-miesiac-ad-2014>. Naszymi październikowymi wrażeniami i wydarzeniami, choć w nieco krótszej formie, dzielimy się z czytelnikami „Głosu katolickiego”: «W parafii Bruay La Buissière w październiku», GK LVI[2014], nr 37[2563], s. 17.

Przełożony Prowincji z duszpasterską ‘odsieczą’ w naszej wspólnocie parafialnej...

Kronika francusko-hispańskiej prowincji Towarzystwa Chrystusowego podaje informację, że jej przełożony w październiku i listopadzie odwiedził kilka placówek duszpasterskich a pośród nich i naszą w Bruay La Buissière. Było to dokładnie w drugą niedzielę listopada, w święto rocznicy poświęcenia Bazyliki Laterańskiej, ks. Prowincjał Jan Ciągło SChr sprawował Msze Święte w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buissière i w kościele Notre-Dame w Haillicourt. Dodajmy, że ks. Prowincjał w ostatnich kilku miesiącach kilkakrotnie odwiedził swoich Współbraci, a naszych duszpasterzy.

Z adwentowa wizyta w Bruay La Buissière...

„W tym świętym czasie oczekiwania
Równajmy ścieżki naszego życia
By Pan nas zastał przygotowanych
Na swoje przyjście”

W adwentowe wieczory wybrzmiewają słowa tego hymnu jako swoista modlitwa o dobre przeżycie czasu adwentu. A razem z tą modlitwą podejmowane są różnorodne inicjatywy, dobre postanowienia, by rzeczywiście ten okres był owocny, by stał się czasem doświadczenia obecności i bliskości Boga w naszym życiu, że On nieustannie przychodzi do nas, by nam błogosławić, by wspierać nasze wysiłki, by umacniać nas w życiowej pielgrzymce. Sposobów na dobre przeżycie adwentowego oczekiwania i czuwania jest wiele... Z Internetu dowiadujemy się, że od wielu lat Polska Misja Katolicka w Amsterdamie proponuje internetowe rekolekcje adwentowe – http://www.pmkamsterdam.nl/html_pl/rekolekcje/rekol2014-1.html, albo że Kościół w stolicy Francji zorganizował cykl spotkań mających na celu przywrócenie chrześcijańskiego sensu i znaczenia Świętom Bożego Narodzenia w zlaicyzowanym społeczeństwie pt. „Noël a du sens, parlons-en! [Boże Narodzenie ma sens. Porozmawiajmy o tym!] (http://pl.radiovaticana.va/news/2014/12/12/francja:_pedagogiczne_podej%C5%9Bcie_do_%C5%9Bwi%C4%85t_/pol-840319; <http://www.news.va/it/news/iniziativa-della-chiesa-in-francia-per-riscoprire>).

W wielu parafiach, co jest już dawną i sprawdzoną praktyką duszpasterską, organizuje się adwentowe rekolekcje czy dni skupienia. Dla parafian i duszpasterzy z Bruay La Buissière takim adwentowym dniem skupienia stała się coroczna modlitwa w intencji górników i ich rodzin w dzień liturgicznego wspomnienia św. Barbary. Przez wstawiennictwo tej Świętej Dziewicy zanosiliśmy do Boga prośbę o potrzebne łaski i dary dla żyjących jeszcze górników, za ich rodziny a dla zmarłych, zwłaszcza tych tragicznie – prosiliśmy o życie wieczne. Adwentowy wystrój kaplic, a przede wszystkim Boże Słowo zachęcało, by zadawać pytania – czy potrafię dostrzec przychodzącego Pana, czy pragnę Go spotkać i czy chcę zaprosić

Go do swojego życia? Te pytania pojawiły się w kontekście ewangelijnej perykopy, gdy Pan Jezus mówił o słuchaniu i wypełnianiu Jego nauki oraz budowaniu na skale i na piasku (zob. Mt 7,21.24-27), którą usłyszeliśmy w czasie Eucharystii w tym dniu. Wspólnotową refleksję, przede wszystkim na różańcowej modlitwie, kontynuowaliśmy w uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, gdy prosiliśmy Maryję, naszą Matkę i Królową, aby nam pomagała wypowiadać nasze FIAT i TAK wobec planów Boga. Nie jest to łatwe, ale ufamy i wierzymy, że z pomocą Bożej łaski możliwe do zrealizowania...

W końcu kaplica Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay stała się miejscem adwentowego skupienia księży chrystusowców pracujących na francuskiej ziemi. Rozpoczęty wraz z nowym rokiem liturgicznym ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO podpowiadał temat refleksji i konferencji ascetycznej. Ten czas łaski bowiem duszpasterze pragną przeżyć dobrze i owocnie: mają głębokie pragnienie, by w tym roku jeszcze bardziej rozpałała się ich gorliwość apostołska oraz chęć i gotowość przyprowadzania zagubionych dusz wychodzących do Pana...

Zapraszamy do internetowej galerii zdjęć: <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/100/z-adwentowa-wizyta-w-naszej-parafii>

Doroczne adwentowe skupienie i świąteczne spotkanie chrystusowców z Francji.

Co roku w połowie adwentowego oczekiwania spotykamy się na dniu skupienia, aby w chwili modlitwy, skupienia i adoracji rozbudzić swoją duszpasterską gorliwość i apostołski zapal, a nade wszystko umocnić swoją osobistą relację z Bogiem i jeszcze raz wybrać Go za swojego Pana i Oblubieńca, Mistrza i Zbawiciela. Rozpoczęty z pierwszą niedzielą Adwentu ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO, który potrwa do święta Ofiarowania Pańskiego AD 2016, jeszcze bardziej przynagla do tych działań. Albowiem pragniemy w tym szczególnym roku, idąc za myślą i zachętą papieża Franciszka zawartą w jego liście do wszystkich osób konsekrowanych z okazji Roku Życia Konsekrowanego, „dziękować Ojcu, który nas powołał do pójścia za Jezusem w pełnym posłuszeństwie Jego Ewangelii i w służbie Kościołowi oraz wlał w nasze serca Ducha Świętego, dającego nam radość i sprawiającego, że świadczymy całemu światu o Jego miłości i Jego miłosierdziu”. Cele i zadania tego czasu łaski przedstawiał nam w konferencji ascetycznej ks. Tomasz Mikulak SChr, duszpasterz z Bruay La Buisserie, w którym to odbywaliśmy nasze adwentowe skupienie. Owa konferencja była refleksją nad owym papieskim dokumentem oraz nad przemówieniami kard. Augusta Hlonda skierowanymi do pierwszych chrystusowców. Wchodzimy w ten rok z głębokim pragnieniem owocnego jego przeżycia i ośmielamy się Was, Drodzy Czytelnicy i Przyjaciele, prosić o modlitewne towarzyszenie i wsparcie, byśmy w tym roku nie tylko wspominali i opowiadali swoją chwalebą przeszłość, ale także budowali nową wielką, historię... wpatrywali się w przyszłość, ku której kieruje nas Duch, aby znów dokonywać wielkich dzieł” (por. FRANCISZEK, «List apostołski do wszystkich osób konsekrowanych z okazji Roku Życia Konsekrowanego»; JAN PAWEŁ II, «Posynodalna adhortacja apostołska *Vita Consecrata*, 110). W mszalnej homilii ks. Jerzy Chorzempa SChr, duszpasterz polonijny z greckiego Peloponezu przypomniał nam o niezbywalnej godności dzieci Bożych, którą otrzymaliśmy w sakramencie chrztu i którą pogłęбилиśmy w zakonnej konsekracji oraz zachęcał do nieustannego uwielbienia i dziękczynienia Bogu za otrzymywane łaski i dary, powtarzając za Psalmistą: „Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, Jego chwała będzie zawsze na moich ustach” (Ps 34[33],2).

Nasze adwentowe skupienie, na które zjawiliśmy się niemalże w komplecie, łączy się już tradycyjnie ze spotkaniem opłatkowym: w tym prostym goście łamania się białym chlebem składaliśmy sobie najserdeczniejsze życzenia – wyrażaliśmy wzajemnie wdzięczność za dar i obecność oraz życzyliśmy sobie błogosławieństwa Bożego na codzienne posługiwanie duszpasterskie, by ono było owocne i by doprowadziło do świętości – do wiecznego zjednoczenia z Bogiem nas i tych, do których jesteśmy posłani... Całość spotkania

zakończyła braterska agapa przygotowana przez Siostry Sercanki z oddalonego o ok. 10 km od Bruay Fouquières-lès-Béthune, podczas której nie zabrakło tradycyjnych wigilijnych potraw. Po drodze do Fouquières zatrzymaliśmy się na krótkiej modlitwie przy grobie naszych Współbraci w Hesdigneul-lès-Béthune.

Napisali o naszych duszpasterzach...

Poza duszpasterską pracą w naszej parafialnej wspólnotie nasi księża każdego poranka udają się do oddalonego o ok. 10 km Fouquières-les-Béthune, aby w domu prowincjalnym prowincji Sióstr Służebnic Najświętszego Serca Pana Jezusa pw. św. Małgorzaty Marii Alacoque we Francji dla zamieszkującej ten dom kilkunastoosobowej wspólnoty sióstr. Z początkiem roku, podobnie tak jak w całej parafii, udali się oni z modlitwą i błogosławieństwem kolędowym do Sióstr Sercanek, o czym możemy przeczytać w jednym z numerów „Głosu katolickiego” (UCZESTNIK, «Czas naszego kolędowania», GK LVI[2015], nr 4[2574], s. 18).

‘Nowsze’ i ‘starsze’ tradycje w naszej parafii...

Takim tytułem można by opisać to, co w ostatnim czasie wydarzyło się w naszej wspólnotie... Na początku 2015 r. otrzymaliśmy maila z Afryki z podziękowaniem za paczki z książkami dla dzieci, które jesienią ub. wysłaliśmy za pośrednictwem krakowskiej fundacji „Kapucyni i Misje”. Zaangażowanie się w ten sposób w dzieło misyjne Kościoła to nowa inicjatywa naszych duszpasterzy, natomiast jasełkowe przedstawienia i tańce ludowe to wydarzenia od lat wpisujące się w ‘krajobraz’ naszej parafii... Zatem: tym, czym ostatnio żyliśmy dzielimy się z czytelnikami, zamieszczając niżej nieco szersze relacje...

Dzieci i rodzice naszej parafii – dzieciom w krajach misyjnych...

Korzystanie z osiągnięć techniki i cywilizacji czasem może mieć dobre strony – bo dzięki serwisowi społecznościowemu nasza parafialna wspólnota mogła włożyć konkretną cegiełkę w dzieło misyjne Kościoła. Właśnie za pomocą takiego serwisu z jednym z duszpasterzy naszej parafii, ks. Tomaszem, w połowie 2014 roku skontaktowała się Małgorzata, polska misjonarka z Republiki Środkowoafrykańskiej z prośbą o zorganizowanie wśród parafian zbiórki książek, zwłaszcza książek dla dzieci. Wakacyjny czas nieco opóźnił akcję, ale po rozpoczęciu we wrześniu nowego roku katechetycznego na ów apel odpowiedziały dzieci uczęszczające na katechizm, ich rodzice i katecheci. I w sobotę przed Niedzielą Misyjną nastąpiła wysyłka paczek przez Polskę, dokładnie przez krakowską fundację „Kapucyni i Misje” (<http://www.fundacja.kapucyni.pl/>)

Na miejsce, do Bouar w Republice Środkowoafrykańskiej, nasza przesyłka dotarła pośród wielu innych w okolicach świąt Bożego Narodzenia, o czym przeczytamy w prowadzonym przez misjonarkę blogu (<http://wsercuafryki.blogspot.it/>). Otrzymaliśmy kilka fotografii z akcji rozpakowywania paczek, które umieściliśmy w parafialnym serwisie internetowym (<http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/99/dzieci-i-rodzice-naszej-parafii-dzieciom-w-krajach-misyjnych>) oraz podziękowanie, które pragniemy zacytować: „W imieniu Uczniów i Nauczycieli Ecole F1 annexe au C.E.T. «Notre Dame» de Maigaro i swoim własnym z serca dziękuję, każdemu, kto przyczynił się do tego, że na twarzy moich dzieci pojawił się uśmiech, a w głowach trochę wiedzy... Dziękuję też w imieniu naszego stolarza, który teraz będzie miał pracę, zrobi nam piękny regał na książki! Pamiętamy o Was w modlitwie i również o nią prosimy.”

Zatem zawierzamy w naszych modlitwach misjonarzy świeckich i duchownych oraz ich ofiarną posługę. I sami bądźmy misjonarzami w środowiskach naszej pracy, nauki czy wypoczynku czyli bądźmy świadkami obecności i działania Chrystusa we współczesnym świecie...

Jasełka w Bruay i Houdain.

Organizowane co roku w styczniowe niedziele Jasełka gromadzą licznie naszych parafian i gości, zarówno w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay La Buisnière, jak i w salle polyvalente na merostwie w Houdain. Te przedstawienia, w których aktorami stają się dzieci z katechizmu, próbują przybliżyć wszystkim zgromadzonym to, co wydarzyło się ponad dwoma tysiącami lat; to, jak Bóg najpełniej okazał ludziom swoją miłość: sam stał się człowiekiem, aby ludzi ubogacić swoim Bóstwem, aby przynieść im zbawienie. A hołd, jaki małeńkiemu Jezusowi oddali aniołowie, pasterze i mędrcy ze Wschodu winien nas pobudzić, abyśmy również i my Boga uwielbiali i błogosławili za Jego wielką miłość do każdej i każdego z nas. Do tego właśnie zachęcają nas dzieci, które przypominają i proszą: „Que Noël soit pour nous, non seulement les cadeaux, mais aussi, la venue de Jésus en nous et chez nous! [...] Bénis-nous, Enfant Jésus, bénis-nous tous, ici rassemblés, pour que personne ne s'éloigne de Dieu. [...] Bénis-nous, Jésus bien-aimé! Et apprends-nous à louer le Seigneur de toute notre âme. [...] Le Fils de Dieu est venu chez nous, pour rassembler tous les hommes. Il nous apprend à nous aimer! Chantons joyeux Noël, au Fils de Dieu venu du Ciel!” Ponadto ludowe tańce i piosenki w wykonaniu dzieci i folklorystycznej grupy dawnych działaczy KSMP podczas popołudnia w sali w Houdain mówią o wielkim bogactwie polskiej kultury i ludowej tradycji, które warto i trzeba kultywować i przekazywać...

Obchody Dnia Życia Konsekrowanego w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Z okazji przeżywanego w Kościele Roku Życia Konsekrowanego na tegoroczny, obchodzony od 1997 r. w święto Ofiarowania Pańskiego, Dzień Życia Konsekrowanego zaprosiliśmy ‘polonijne’ wspólnoty zakonne z okolicy. Na wspólną modlitwę do pracujących w parafii chrystusowców i Sióstr Felicjanek przybyli: zakonny współbrat naszych duszpasterzy, ks. Władysław Dobroć SChr z Dunkierki, Ojcowie Oblaci z Vaudricourt oraz Siostry Sercanki z Fouquières-les-Béthune. Cała parafialna wspólnota wraz z przybyłymi rodzinami zakonnymi zgromadziła się już wczesnym rankiem na Adoracji Najświętszego Sakramentu i Różańcu w intencji osób konsekrowanych oraz nowych i świętych powołań do służby Bożej. Wspólna Eucharystia, na początku której zostały pobłogosławione świece-gromnice i podczas której bracia i siostry zakonne odnowili swoje zakonne zobowiązania, była momentem kulminacyjnym tego modlitewnego spotkania. Przewodniczył jej miejscowy proboszcz, ks. Jan Kałuża SChr, a okolicznościową homilię wygłosił o. Andrzej Lachowski OMI, ekonom domu – Instytutu św. Kazimierza w Vaudricourt. Zachęcał w niej do nieustannego ofiarowywania Bogu tego kim jesteśmy i co posiadamy oraz przypomniał, że wszyscy przez sakrament chrztu, a osoby konsekrowane dodatkowo przez złożone śluby i przyrzeczenia – jesteśmy wezwani do ukazywania Chrystusa jako Światłości świata, albowiem blask tego światła został wszczepiony w każdego z nas właśnie w tym bardzo ważnym momencie naszego życia. Po końcowym błogosławieństwie uczestnicy świętej liturgii mogli uczcić przyniesione relikwie założycieli Sióstr Sercanek i Sióstr Felicjanek, św. Józefa Sebastiana Pelczara oraz bł. Matki Angeli Truszkowskiej. Następnie zaś wszyscy spotkaliśmy się w sali parafialnej na małym poczęstunku, na bratersko-siostrzanej agapie.

À l'occasion de l'Année de la Vie Consacrée que nous vivons depuis le premier dimanche de l'Avent 2014, pour cette Journée de la Vie Consacrée, célébrée depuis l'an 1997, lors de la fête de la Présentation du Seigneur, les communautés religieuses polonaises qui habitent aux environs de Bruay La Buisnière étaient également invitées. Un de nos confrères, père Władysław Dobroć de Dunkerque, les Pères Oblats de Marie Immaculée de Vaudricourt et les Sœurs Servantes du Sacré Cœur de Jésus de Fouquières-les-Béthune se sont unis à la prière en la paroisse polonaise où sont en mission les prêtres

de la Societas Christi et les Sœurs Féliciennes. À 9h30, toute la communauté paroissiale s'est rassemblée avec les congrégations religieuses à l'Adoration du Très Saint Sacrement et à la prière du Rosaire en l'intention de toutes les personnes consacrées ainsi que pour des nouvelles et saintes vocations pour être au service de Dieu. L'Eucharistie, au début de laquelle les cierges ont été bénis et au cours de laquelle les prêtres et les sœurs ont renouvelés leurs engagements religieux, était le moment culminant de cette rencontre de prière. Ce moment était présidé par le curé de la paroisse, père Jan Kałuża SChr et l'homélie était prononcée par le père Andrzej Lachowski OMI, économiste de l'Institut Saint Casimir de Vaudricourt. Lors de l'homélie nous étions encouragés à offrir constamment nous-mêmes et nos vies à Dieu. Nous tous, par le baptême et les personnes consacrées en plus de leurs vœux, sommes appelés à révéler le Christ – la Lumière du monde parce que l'éclat de cette lumière a été implanté en nous justement le jour de notre baptême – le moment le plus important de notre vie. Après la bénédiction finale tous ceux qui ont participé à la sainte liturgie pouvaient honorer les reliques des fondateurs des Sœurs du Sacré-Cœur et des Sœurs Féliciennes, saint Józef Sebastian Pelczar et la bienheureuse Mère Angela Truszkowska. À l'issue de la Messe un moment de convivialité a eu lieu dans la salle paroissiale.

O naszym 'zakonnym święcie' znajdziemy wzmiankę w internetowym serwisie zgromadzenia naszych kapłanów – Towarzystwa Chrystusowego

(<http://serwis.chrystusowcy.pl/kalendarium-wpis/obchody-dnia-zycia-konsekrowanego-w-bruay-la-buissiere/C3%A8re/1332>)

oraz w internetowym serwisie diecezji Arras

(<http://arras.catholique.fr/journee-vie-consacree-sacre-coeur-bruay.html>).

Tę kartkę z naszej parafialnej kroniki odnajdziemy w tygodniku polskiej emigracji: T. MIKULAK, «Nowsze i starsze tradycje w parafii Bruay La Buissière», GK LVI[2015], nr 8[2578], s. 14-15. W końcu prasowy organ diecezji Arras zamieszcza informację o świętowaniu Dnia Życia Konsekrowanego w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay: T. MIKULAK, «[Fête de la vie consacrée] Avec les communautés polonaises en la chapelle du Sacré Cœur de Bruay La Buissière», 'Église d'Arras' nr 5/2015, s. 18-19.

Spotkanie wspólnot życia konsekrowanego w Karmelu w Fouquières-les-Béthune.

Nasi księża i nasze siostry wzięli udział w modlitewnym spotkaniu wspólnot konsekrowanych dekanatu Béthune-Bruay jakie odbywało się w klasztorze Sióstr Karmelitanek w Fouquières-les-Béthune w święto Cyryla i Metodego, Apostołów Słowian i Patronów Europy. Eucharystii przewodniczył miejscowy dziekan, père Elie Gallois, który też do zebranych skierował słowa zachęty, by być nieustannym głosicielem Dobrej Nowiny o Zbawieniu, głosicielem Ewangelii radości, by stawać się wciąż niestrudzonym apostołem i świadkiem Chrystusa Pana, który dzisiaj posyła nas w świat, by nieść mu pokój, miłość i radość, by głosić światu: „Przybliżyło się do was królestwo Boże...” (Łk 10,9)

Wizytacja Przełożonej Generalnej Sióstr Felicjanek w domu pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Bruay La Buissière

W progi naszej felicjańskiej wspólnoty Przełożona Generalna zgromadzenia Matka Maria Celestyna Giertych CSSF wraz z towarzyszącą jej s. M. Jonataną Pawerą CSSF z przemyskiej prowincji Sióstr przybyła na początku liturgicznego czasu Wielkiego Postu, a dokładnie w czwartek 19 lutego 2015 r. W ciągu kilku kolejnych dni Matka Celestyna miała okazję spotkać się z naszymi Siostrami, s. M. Lucjaną CSSF i s. M. Czesławą CSSF, wspólnie modlić się i porozmawiać, a także poznać specyfikę posługi Sióstr pośród kolejnych pokoleń polskich emigrantów, którzy w latach dwudziestych i trzydziestych XX w. przybywali do pracy w kopalniach w północnej Francji. Dostojni goście uczestniczyli w życiu parafialnym: w Eucharystiach w niedzielę i dni powszednie oraz w pasyjnych nabożeństwach okresu przygotowania paschalnego – Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach. Odwiedzili wszystkie kaplice, gdzie sprawuje się nabożeństwa i spotkali się z duszpasterzami.

W czasie kilkudniowej wizytacji znalazł się również czas na dłuższą i krótszą wycieczkę. Ta krótsza związana była z miejscami wiecznego spoczynku żołnierzy walczących na tych

ziemiach w czasie Wielkiej Wojny. Przede wszystkim Siostry zobaczyły narodową nekropolię Notre-Dame de Lorette w Ablain-Saint-Nazaire i postawiony z okazji stulecia tych tragicznych wydarzeń „Anneau de la Mémoire”, na którym umieszczono ok. 600 tys. nazwisk poległych w walkach podczas I wojny światowej, następnie cmentarz i pomniki (mémoriaux) w La Targette k/Neuville-Saint-Vaast upamiętniające walczących na tym terenie Czechów, Słowaków i Polaków, w końcu pomnik (mémorial) w Vimy upamiętniający żołnierski czyn Kanadyjczyków w latach 1914-1918. Dłuższa podróż to pielgrzymka do Lisieux i nawiedzenie miejsc związanych z życiem i działalnością św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Czas wizytacji zakończył się wspólną Eucharystią w domowej kaplicy we wtorek 24 lutego 2015 r., po której goście udali się na lotnisko w Charleroi.

Journée de prière et de recueillement des catéchistes polonaises du Nord – Pas-de-Calais.

W środę 25 marca 2015 r., w uroczystość Zwiastowania Pańskiego katecheci z polonijnych parafii z Nord i Pas-de-Calais zgromadzili się w dawnym opactwie Sainte Berthe w Blangy-sur-Ternoise na dniu skupienia. To modlitewne spotkanie stało się doskonałą okazją do refleksji nad misją, którą katecheci podejmują, przekazując prawdy wiary kolejnych pokoleniom polskich emigrantów. Niełatwe to zadanie, zatem potrzebne i ważne jest wołanie o pomoc i łaskę Bożą, by je dobrze wypełnić.

Dzień Świętości Życia obchodzony w Kościele właśnie w uroczystość Zwiastowania Pańskiego zachęcał nie tylko do modlitwy o poszanowanie i ochronę ludzkiego życia od poczęcia do naturalnej śmierci, lecz również do prośby o potrzebne dary, by nieustannie rozwijać w sobie życie łaski otrzymane na chrzcie świętym i aby mieć odwagę i siłę do mówienia o potrzebie pogłębiania życia duchowego wśród polonijnych dzieci i młodzieży, którzy w swoich katechetach pragną widzieć świadków Ewangelii Chrystusowej.

Gdzie tej odwagi i siły szukać, jak nie w murach, które przez wieki zostały przesiąknięte modlitwą, w których i dzisiaj odbywają się formacyjne spotkania różnych grup organizowane przez członków Instytutu Świeckiego Notre Dame de Vie. Oni nas przyjęli i niejako poprowadzili przez pierwszą część dnia skupienia opowiadając o historii opactwa, o życiu i duchowości Instytutu (w Roku Życia Konsekwentnego i w jubileuszowym roku obchodów 500-lecia urodzin św. Teresy od Jezusa mamy okazję poznawać różne formy życia całkowicie oddanego Bogu, jak i jedną z dróg chrześcijańskiej duchowości – duchowość karmelitańską, którą realizują członkowie Instytutu Notre Dame de Vie. Ponadto wymiana zdań i opinii oraz seans filmowy o posłudze pasterskiej papieża Franciszka dopełniły formacyjną część modlitewnego spotkania. W papieskich słowach wypowiedzianych z okazji jego spotkania z katechetami w Rzymie z okazji Roku Wiary odnajdujemy pomoc do rozpoznawania swojej tożsamości jako katechety i do dobrego i gorliwego wypełniania katechetycznej posługi.

Po południu, we wspólnej modlitwie różańcowej zawieraliśmy naszą posługę, sprawę ochrony życia ludzkiego, jak i nasze osobiste i wspólnotowe intencje a cały dzień uwieńczyła Msza Święta pod przewodnictwem duchowego opiekuna Związku Krucjaty Eucharystycznej, ks. Tomasza Mikulaka SChr, którą koncelebrowali głoszący okolicznościową homilię ks. Szczepan Biernacki MSF z Calonne Ricouart oraz nasz proboszcz ks. Jan Kałuża SChr. Spotkanie z Chrystusem podczas adoracji Najświętszego Sakramentu i eucharystycznej Ofiary umocniło wszystkich zebranych na piękne przeżycie ostatnich dni okresu Wielkiego Postu. Zapewne pomogą nam w tym zachęty homilisty: by trwać w Słowie Bożym (co potwierdzał wspólny, gromki śpiew o potrzebie wsłuchania się w to słowo – „Écoute la voix du Seigneur, prête l'oreille de ton cœur...”), by rozwijać życie łaski otrzymane w darze na chrzcie świętym i starać się być, tak jak Maryja, przepelnionym Bożą łaską i obecnością, i nimi promieniować na otaczający nas świat.

Wyrażamy nasze serdeczne podziękowania organizatorom tego dnia: zarządowi Związku Krucjaty Eucharystycznej i tym, którzy nas przyjęli – członkom Instytutu Notre Dame de Vie, towarzyszącym nam kapłanom i siostram zakonnym – Felicjankom pracującym w naszej

wspólnocie: s. M. Czesławie CSSF za muzyczny akompaniament w czasie Eucharystii i s. M. Lucjanie CSSF za prowadzenie Różańca, jak i wspierającym modlitewnie to przedsięwzięcie Sercankom z Fouquières-les-Béthune. Dziękujemy za siebie wzajemnie: że mogliśmy się spotkać, wspólnie porozmawiać, dzielić się radościami i troskami katechetycznej posługi oraz wspólnie pomodlić, zawierając Dobremu Bogu siebie, swoje rodziny, pracę zawodową i katechetyczną służbę...

Sprawozdanie z naszego modlitewnego spotkania znajdziemy w „Głosie katolickim”: T. MIKULAK, «Dzień skupienia dla katechetów», GK LVII[2015], nr 15[2585], s. 17.

* * *

Le bureau de la „Krucjata” (Związek Krucjaty Eucharystycznej) a organisé le mercredi 25 mars 2015 dans l’ancienne abbaye Sainte Berthe de Blangy-sur-Ternoise une journée de prière et de recueillement pour les catéchistes qui transmettent les vérités de la foi au sein des paroisses polonaises du Nord – Pas-de-Calais. Les catéchistes mais aussi les présidentes du Rosaire et du PZK, qui ont répondu à l’invitation, se sont rassemblés à la prière commune, l’adoration du Très Saint Sacrement ainsi qu’à l’échange des pensées et des opinions sur le thème du service catéchétique parmi les enfants des générations successives des émigrés polonais.

Nous réfléchissons sur notre identité, **qui sommes-nous en tant que catéchistes?** Et nous avons retrouvé une aide en réponse dans les paroles papales qui ont été dites lors d’une rencontre avec les catéchistes du monde entier pendant leur pèlerinage à Rome à l’occasion de L’ANNÉE DE LA FOI qui a eu lieu en fin de septembre 2013. Le pape François disait entre autres: **«[Le catéchiste], c’est celui [qui] garde et alimente la mémoire de Dieu, la garde en lui-même et sait l’éveiller chez les autres. [...] Le catéchiste est vraiment un chrétien qui met cette mémoire au service de l’annonce; non pas pour se faire voir, non pas pour parler de lui-même, mais pour parler de Dieu, de son amour, de sa fidélité. Dire et transmettre tout ce que Dieu a révélé, c’est-à-dire la doctrine dans sa totalité, sans retrancher ni ajouter. [...] Le catéchiste alors est un chrétien qui porte en lui la mémoire de Dieu, qui se laisse guider par la mémoire de Dieu dans toute sa vie, et qui sait l’éveiller dans le cœur des autres. [...] Le catéchiste est un homme de la mémoire de Dieu s’il a une relation constante et vitale avec Lui et avec son prochain».**

Une membre de l’Institut Séculier *Notre Dame de Vie*, qui nous a accueilli dans l’abbaye, nous a présenté une brève histoire de l’abbaye, l’histoire et la mission de sa communauté (en l’Année de la Vie Consacrée que nous vivons depuis le premier dimanche de l’Avent 2014 nous avons l’occasion de connaître les formes différentes de la vie qui est totalement offerte à Dieu) ainsi que la spiritualité de l’Institut (qui est appuyé sur la spiritualité du Carmel parce que le Père Fondateur de l’Institut, père Marie-Eugène, était un fils spirituel de st Jean de la Croix et de sainte Thérèse d’Avila dont nous célébrons l’année jubilaire consacrée au 5ème centenaire de la naissance)

Notre rencontre de prière était liée à la solennité de l’Annonciation du Seigneur. Cette fête, durant laquelle l’Église célèbre la Journée de la Sainteté de Vie, nous a incité à la prière pour le respect et la protection de la vie de chaque être humain mais aussi à prendre soin de la vie spirituelle, de la vie de grâce que nous avons reçu le jour de notre baptême. C’est pourquoi nous avons prié pour nous-mêmes et pour nos frères et sœurs catéchistes pour que nous accomplissions notre mission avec sagesse et courage, pour que tous les jeunes chrétiens qui nous sont confiés soient capables de développer et de fortifier la vie de grâce et la dignité des enfants de Dieu. Nous avons été encouragés à cette prière et à la fidélité dans notre mission pendant l’homélie prononcée par le père Szczepan lors de la Messe concélébrée qui couronnait notre journée de prière et de recueillement célébrée par notre directeur spirituel, père Tomasz Mikulak SChr, père Szczepan Biernacki MSF de Calonne Ricouart et père Jan Kałuża SChr de Bruay La Buisnière.

Obchody Świąt Wielkiej Nocy w lokalnej prasie i w naszym serwisie internetowym.

Cieszymy się i dziękujemy, że polskie tradycje i zwyczajne są dostrzegane przez dziennikarzy i fotoreporterów z lokalnej prasy: w Środę Wielkanocną w „La Voix du Nord” ukazała się fotografia z poświęcenia pokarmów w kościele Notre-Dame w Haillicourt... Szkoda tylko, że podpis pod zdjęciem zafałszowuje istotę tego kulturowanego wśród naszych Parafian zwyczaju...

Zapraszamy także na naszą parafialną stronę internetową do galerii zdjęć z obchodów najważniejszych chrześcijańskich Świąt: <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/105/wielki-tydzien-w-naszej-wspolnocie-parafialnej>.

W wielkanocne niedziele w naszej wspólnotcie...

„Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo” (Łk 10,2; Mt 9,37-38) – te znane słowa naszego Pana, Jezusa Chrystusa, winny przynaglać do nieustannej modlitwy w intencji powołanych do służby w Kościele oraz o nowe powołania zakonne i kapłańskie. Co roku ta intencja towarzyszy modlitwie Kościoła w IV Niedzielę Wielkanocy, w Światowym Dniu Modlitw o Powołania i w następującym po nim tygodniu. Polonijna wspólnota z Bruay La Buissière, z wszystkich niemalże zakątków ją tworzących, zgromadziła się w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay na wspólnym błaganiu Pana żniwa po południu owej ‘powołaniowej’ niedzieli. Przed Chrystusem utajonym w Najświętszym Sakramencie zawieraliśmy naszych duszpasterzy, posługujące w naszej wspólnotcie Siostry Felicjanki, przybyłe z pobliskiego Fouquières-les-Béthune Siostry Sercanki, modliliśmy się w intencji tych, którzy towarzyszyli naszemu wzrastaniu w wierze oraz tych, którzy wyszli z naszej wspólnoty i poszli za głosem Pana do wyłącznej służby dla Niego. Nie zabrakło wołania, by i w dzisiejszych czasach Pan wzbudził w sercach naszych wnuków i prawnuków pragnienie poświęcenia siebie i swoich zdolności w szerzeniu Dobrej Nowiny o Zbawieniu. Różaniec, wezwania litanijne i gromki śpiew podkreślał naszą wiarę i ufność, że Dobry Bóg wysłucha naszego wspólnego wołania...

Na zakończenie tygodnia modlitw o powołania, w kolejną wielkanocną niedzielę, gościliśmy w naszej parafii kl. Przemysława, alumna Wyższego Seminarium Duchownego Towarzystwa Chrystusowego z Poznania, który opowiadał o tym, jak go Pan powołał oraz zachęcał do gorliwej modlitwy o powołania i za powołanych..., Zaproponował podjęcie konkretnego zobowiązania modlitewnego, tzw. **DUCHOWEJ ADOPCJI POWOŁANYCH czyli codziennej modlitwy za wstawiennictwem bł. Jerzego Popiełuszki w intencji młodego człowieka, którego Pan powołuje do Towarzystwa Chrystusowego, by dobrze rozeznął swoje powołanie.**

W tę niedzielę przypadło również Narodowe Święto 3 Maja, zatem wieczorem w sobotę 2 maja (na którą została przeniesiona uroczystość NMP Królowej Polski) podczas uroczystej Eucharystii w kaplicy w Houdain pod przewodnictwem naszych kapłanów, ks. proboszcza Jana Kałuży SChr i jego współpracownika, ks. Tomasza Mikulaka SChr, modliliśmy się o potrzebne dary i łaski dla wszystkich Polaków w kraju i na emigracji; za wstawiennictwem Maryi, naszej Matki i Królowej prosiliśmy Boga, by „religia cieszyła się wolnością, a ojczyzna rozwijała się w pokoju” (por. Kolekta mszalna z uroczystości NMP Królowej Polski). Wzywaliśmy tego orędownictwa, bo Maryja najpiękniej i najpełniej wypełniła wolę Boga; była Ona z Nim całkowicie zjednoczona. Tej jedności potrzeba i nam, by być wiarygodnym uczniem i świadkiem Chrystusa Pana. Do tego wzywa nas odczytana podczas Mszy Ewangelia z V Niedzieli Wielkanocy, gdzie słyszymy alegorię o winnym krzewie i latoroślach: Pan Jezus mówi, że jest krzewem winnym, a my, Jego uczniowie i wyznawcy, jesteśmy latoroślami, które są wszczepione w ów krzew, by przynosić obfity owoc. Jezus zachęca, byśmy trwali w Nim, byśmy życie układali z Nim i na Nim, byśmy czynili Go Panem i Mistrzem naszego życia (por. J 15,1-8). Jednym z przejawów tego trwania w Chrystusie, o czym przypominał kaznodzieja, jest pielęgnowanie narodowych i religijnych

tradycji, jest obchodzenie religijnych i narodowych świąt, jest synowska cześć wobec Maryi jako Pani i Królowej oraz szacunek dla narodowego dziedzictwa. Módlmy się zatem za siebie wzajemnie i trwajmy z Chrystusem i w Chrystusie, bo On w nas trwać będzie: a kto w Nim trwa, ten przynosi owoc obfity (por. J 15,4.5b)

Zapraszamy do obejrzenia galerii fotografii w parafialnym serwisie WWW:

- <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/106/w-niedziele-dobrego-pasterza-zgromadzilismy-sie-na-wspolnej-modlitwie-w-intencji-powolanych-do-sluzby-bozej-i-o-nowe-powolania-fot-siostry-sercanki>
- <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/107/razem-z-alumnem-wsd-towarzystwa-chrystusowego-z-poznania-kontynuujemy-modlitwe-za-powolanych-i-o-powolania>
- <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/108/wspolna-modlitwa-w-intencji-ojczyzny-w-uroczystosc-nmp-krolowej-polski>

a także do czytania tygodnika polskiej emigracji: «We Wspólnocie polonijnej Bruay La Buissière», GK LVII[2015] nr 20[2590], s. 19.

Komunijne uroczystości w naszej parafii.

„Viens, Seigneur Jésus, viens l’Invité le meilleur et très attendu, viens à nos cœurs viens avec la plénitude de Tes grâces, viens avec Ton Amour, apporte dans nos âmes tout ce qui nous manque et dont avons besoin et sanctifie papa, maman et chaque enfant... (Przyjdź, Panie Jezu, przyjdź najlepszy Gościu, przyjdź, Boże, do naszych serc, przyjdź z pełnią łask, przyjdź z Twą miłością, wnieś w nasze dusze to wszystko, czego nam brakuje i potrzeba oraz uświęć tatę, mamę i każde dziecko...)” – przepiękna, chwytająca za serce prośba dziecka, które za moment ma po raz pierwszy przyjąć Chrystusa w Eucharystii: po raz pierwszy nasycić się Jego Ciałem oraz napęlić Jego miłością niech stanie się impulsem do nieustającej modlitwy za młode pokolenie Polaków w kraju i na emigracji oraz młodych osób polskiego pochodzenia, aby byli wierni wierze i tradycji ojców, bo, parafrazując słowa młodzieżowego Apelu Maryjnego, od polskiej i polonijnej młodzieży zależy nasza przyszłość – i chcemy budować ją na trwałym fundamencie, którym jest Jezus Chrystus i Jego Ewangelia. A tę zachętę umieszczamy w naszej kronice po Pierwszej Komunii Świętej i Profession de Foi, które, w naszej wspólnocie obejmującą Bruay La Buissière i Houdain, Haillicourt i Divion a także odległe o ok. 35 km od tych miejscowości Sallaumines, tradycyjnie miały miejsce w uroczystości wieńczące obchody paschalnej Pięćdziesiątnicy, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego i w uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Módlmy się nieustannie za dzieci, które po raz pierwszy w pełni uczestniczyły we Mszy Świętej oraz uroczyste wyznały swoją wiarę odnawiając chrzcielne przyrzeczenia i zobowiązania oraz za dzieci i młodzież świata całego...

Zapraszamy do fotogalerii:

- <http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/109/premiere-communion-ad-2015>
- <http://www.bruay.tchr.fr/fr/photos/110/profession-de-foi-ad-2015>

A sprawozdanie można przeczytać w „Głosie katolickim”: T. MIKULAK, «Komunijne uroczystości w Bruay La Buissière», GK LVII[2015] nr 22[2592], s. 17

W uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa i Najświętszego Serca Pana Jezusa...

*Zróbcie Mu miejsce, Pan idzie z nieba,
Pod przymiotami ukryty chleba.
Zagrody nasze widzieć przychodzi,
I jak się Jego dzieciom powodzi.*

Na łamach naszego kalendarium po raz kolejny cytujemy słowa tej eucharystycznej pieśni, albowiem one pięknie opisują to, co dzieje się w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa: uczestnicząc w tym dniu we Mszy Świętej i procesji eucharystycznej, oddajemy cześć Jezusowi, który pozostał z nami w małej, białej kruszynie chleba – dał nam Siebie

jako pokarm...; jednocześnie prosimy, aby nam towarzyszył w życiowej pielgrzymce i udzielał wszelkich potrzebnych darów i łask...

W naszej parafii celebracje uroczystości Bożego Ciała odbywały się w kaplicy Najświętszego Serca Pana Jezusa w Bruay, w której zebrali się parafianie ze wszystkich okolicznych miejscowości tworzących ową polonijną parafię. Ufamy, że wspólna modlitwa, a także pięknie przygotowane i ustrojone ołtarze przez pracujące w parafii Siostry Felicjanki oraz radosny śpiew połączonych scholi i wszystkich wiernych, a szczególnie dosyć licznej grupy dzieci uczęszczających na katechizację pozwoliły każdemu uczestnikowi głęboko przeżyć prawdę o nieustającej obecności pośród swojego Ludu Pana w sakramentalnym znaku Eucharystii... Prawdę o Bożej obecności wśród nas oraz o Jego nieskończonej miłości do człowieka próbowaliśmy dalej zgłębiać w następujący po Niedzieli Bożego Ciała piątek, w który obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa – tytułarną uroczystość naszej centralnej kaplicy. W jubileuszowym roku 250-lecia ustanowienia liturgicznego święta i zatwierdzenia kultu Serca Pana Jezusa na ziemiach polskich (co upoważnia do stwierdzenia, że Polacy odegrali ważną rolę w rozwoju tego kultu, bo 90 lat później święto to rozszerzono na cały Kościół) zgromadziliśmy się w kaplicy NSPJ na wspólnej modlitwie, na Eucharystii i nabożeństwie ku czci Serca Bożego razem z Siostrami Sercankami z różnych francuskich placówek. Wspólna modlitwa i świętowanie na fotografiach (<http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/111/boze-cialo-ad-2015>; <http://www.bruay.tchr.fr/pl/galerie/112/parafialny-odpust-w-jubileuszowym-roku-250-lecia-ustanowienia-kultu-serca-bozego>), jak i w relacji w „Głosie katolickim”: T. MIKULAK, «Zróbcie Mu miejsce», GK LVII[2015] nr 26[2596], s. 16.

Czas pożegnań i powitań... – czas zmian duszpasterskich...

Po ośmiu latach posługi ks. Tomasz Mikulak SChr opuszcza naszą wspólnotę. Decyzją przełożonych z dniem 1 września 2015 r. podejmie on obowiązki proboszcza we francuskiej parafii st Joseph en Haute Deûle obejmującą miejscowości oddalone o ok. 30-35 km od Bruay: Billy-Montigny, Rouvroy, Fouquières-lez-Lens i Harnes a także duszpasterza dla Polonii gromadzącej się w kościele st Louis w Rouvroy i kaplicy pw. św. Andrzeja Boboli w Méricourt. Z początkiem września do naszej parafii przybywa ks. Kazimierz Kuczaj SChr, który przez ostatnie 5 lat duszpasterzował wśród Polaków w Akwitanii w Bordeaux, a w minionym roku duszpasterskim dodatkowo dojeżdżał z Mszą Świętą do Pons w diecezji La Rochelle.